СЕРЕДА, 5 ЛИПНЯ 2006 РОКУ. № 121 (3871)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

ПРИКАРПАТТЯ І КРИМ ПРОСЯТЬ ДОПОМОГИ

■ НАДЗВИЧАЙНА СИТУАЦІЯ

У Прикарпатті та Криму продовжують ліквідовувати наслідки сильних злив. Зокрема, на Івано-Франківщині, за попередніми даними, стихія завдала збитків більш як на 83 мільйони гривень. Паводковими водами знесено понад 23 км русел річок, розмито 12 км берегів, 148 км дорожнього полотна на автошляхах, пошкоджено майже 2 км дамб і більше 2 км берегоукріплень, зруйновано та пошкоджено 95 автомобільних і 41 пішохідний міст, 115 житлових будинків та посівів на площі майже 60 га. У зв'язку з цим сьогодні відбудеться позачергова сесія обласної ради.

Водночас ведуться відновлювальні роботи за рахунок обласного та місцевих бюджетів, але регіон сам не впорається з лихом. Як повідомив в. о. міністра транспорту і зв'язку Віктор Бондар, уряд має намір виділити з резервного фонду на ліквідацію наслідків стихії на Прикарпатті орієнтовно 80—90 мільйонів гривень.

На знімку: наслідки повені в Криму.

Фото Сергія ПАВЛІВА (Укрінформ).

(Закінчення на 4-й стор.).

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

У пошуках дива і світла в кінці тунелю

Дива не сталося — на черговому засіданні тимчасової президії Верховної Ради та лідерів депутатських фракцій учора зранку ні до чого не домовилися. Коаліціянти та опозиція продовжують наполягати кожен на своєму. Роботу парламенту заблоковано фракцією Партії регіонів, і заплановане пленарне засідання знову так і не розпочалося.

Коаліція, за словами члена тимчасової президії Верховної Ради «бютівця» Олександра Турчинова, погодилася на певні поступки: коли буде розблоковано сесійну залу парламенту, не розглядати питання про предмети відання комітетів Верховної Ради до обрання Голови Верховної Ради, перейти безпосередньо до обрання керівництва парламенту і виключно таємним голосуванням.

(Закінчення на 2-й стор.).

Як міністри шельф ділили

Учора в Одесі відбулася зустріч керівників зовнішньополітичних відомств України та Румунії. Борис Тарасюк і Міхай Резван Унгуряну обговорили питання делімітації континентального шельфу в Чорному морі та виняткових економічних зон.

Борис Тарасюк проінформував свого румунського колегу про хід робіт з відновлення роботи глибоководного суднового ходу Дунай—Чорне море. Глави МЗС торкнулися у своїх переговорах транскордонні проблеми охорони довкілля. Обговорювалися також питання забезпечення прав етнічних українців у Румунії та етнічних румунів в Україні, **передає наш власний кореспондент в Одеській області В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

На кількості та якості газу більше не буде спекуляцій

В. о. міністра палива й енергетики України Іван Плачков підтвердив намір української делегації до 10 липня відвідати Росію для поновлення переговорів з постачання російського природного газу в Україну. За словами Плачкова, під час переговорів з «Газпромом» делегація обговорить питання з балансу газу в Україні і транзиту його із Середньої Азії. В «Газпромі» також заявили, що переговори з українською стороною буде продовжено наступного тижня.

Тим часом Європейський союз надав двадцять мільйонів євро на будівництво в Україні метричних станцій для обліку транзиту в Європу нафти, нафтопродуктів і газу.

(Закінчення на 5-й стор.).

Хвилювання завадило рекордам

Учора на Майдані можна було побачити імпровізоване шоу. Десятки журналістів бігали за невеличким на зріст чоловіком і просили знайти загублені речі. До Києва завітав відомий рекордсмен зі Львова — професор Андрій Слюсарчук, який просто неба демонстрував свої таланти. Зокрема, він знайшов на вимогу загублений чек під навісом одного з кафе. Львів'янин запевняє, що зробив це тільки за допомогою думки.

— Мені вдалося розкрити феномен Вульфа Мессінга, який міг знаходити речі, читаючи думки інших людей. Одразу в моїй голові відтворилися вказівки партнерки і, йдучи за ними, я легко зміг відшукати потрібний предмет, — розповів він.

(Закінчення на 4-й стор.).

КОРОТКО

- У Тернополі 13-річний хлопець вижив після падіння з шостого поверху (УНІАН).
- Українські прикордонники затримали 27 китайських нелегалів.
- У Черкасах до відповідальності притягують двох держслужбовців, які влаштувалися на роботу за фальшивими дипломами.
- У Керчі прикордонники вилучили у громадян Росії боєприпаси, ікону і незадекларовані гроші.
- Експерти НАТО нададуть допомогу у підготовці до самооцінки одного з підрозділів Сухопутних військ ЗСУ.
- У Москві проходить Всесвітній релігійний саміт.
- На Полтавщині 5-7 липня пройдуть «Міжнародні молодіжні муніципальні слухання-2006».
- Україна стала переможцем міжнародної Гімназіади — олімпіади для школярів (УНІАН).
- На Волині трьом особам медики поставили діагноз «кліщовий енцефаліт» (УНІАН).

■ НОВИНИ

Вибачень не дочекались...

Потерпілі у Скнилівській авіакатастрофі готують звернення до Європейського суду з прав людини. Як інформує голова громадського об'єднання «Скнилівська трагедія» Стефан Козак (він втратив сина. — **Ред.**), таких заяв буде близько чотирьохсот. Близькі і рідні жертв катастрофи висувають ті само вимоги, які вже розглядав Верховний Суд. Але тоді вони так і не дочекалися вибачень від посадовців. Тому продовжують наполягати на позбавленні військових звань пілотів, що спричинили трагедію, та на перегляді терміну їх ув'язнення, **повідомляє наш власний кореспондент у Львівській області Оксана ТЕЛЕНЧІ.**

Чорнобильський ріпак для дизеля

В Україні планують створити підприємство з виробництва біопалива з ріпаку, вирощеного в Чорнобильській зоні. Про це повідомив журналістам в. о. міністра палива та енергетики Іван Плачков. За його словами, вчені провели експертизу цих територій, яка показала, що вони не радіоактивні.

Для переходу на використання біодизельного пального мотор чи інші системи машини модернізувати не потрібно. Щоб отримати біодизельне пальне, зазвичай використовують ріпакову олію — найдешевшу з рослинних, **передає УНІАН.**

«Трамадол» і маріхуану продавали дітям

У Запорізькій області співробітники СБУ затримали групу наркоторговців, що спеціалізувалися на збуті підліткам сильнодіючого медичного препарату «трамадол» і маріхуани. До складу групи входили троє жителів Мелітополя. Вони були затримані, коли передавали інформацію про наявність у місті розгалуженої мережі збуту наркотиків, **повідомляє УНІАН.** Під час перевірки було встановлено, що торговці збували наркотики молодим людям у віці до 20 років за декількома «адресами», кожну з яких відвідували за день до 80 клієнтів. Під час огляду цих «точок» було виявлено близько 5 000 ампул «трамадолу». Унаслідок спецоперації СБУ були затримані всі 3 наркодилери і 14 наркоманів. Порушено кримінальну справу. Ведеться слідство.

Старожитності Бориспіль не пройшли

Працівники Бориспільської митниці вилучили в італійця та ізраїльтянки старовинні цінності. Обоє, вилітаючи кожен своїм рейсом з місцевого аеропорту, намагалися скористатися спрощеною системою контролю «зелений коридор», де не передбачено наявності у громадян історико-культурних цінностей. Але під час проходження особистих речей крізь рентген-апарат з'ясувалося, що в багажі італійського громадянина були старовинні ікона та напрестольний хрест, а у ізраїльтянки — 19 предметів старовини (канделябри, ваза для фруктів, кавомолка, металеві ступки тощо). Вилучені митниками цінності буде відправлено на експертизу.

На знімку: культурний спадок залишився на Батьківщині.

Фото прес-служби Державної митної служби України (Укрінформ).

З 3 липня по 5 серпня у Міністерстві освіти і науки України за номером: (044) 486-13-16 працюватиме консультаційний телефон «Вступна кампанія-2006». Прес-служба МОН України

Генеральна прокуратура України закрила кримінальну справу стосовно народного депутата, члена Партії регіонів Бориса КОЛЕСНИКОВА «у зв'язку з відсутністю складу злочину». «Обком»

■ ПОДЯКА

З нагоди 75-річчя на адресу народного депутата Геннадія Удовенка надійшло чимало поздоровлень, зокрема від Президента України, інших керівників держави, установ, громадських організацій.

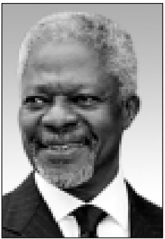
Надійшло вітання й від Генерального секретаря ООН Кофі Аннана.

Користуючись нагодою, ювіляр дякує всім за теплі поздоровлення.

Його Високості пану Геннадію Удовенку

Дорогий Геннадію!

Надсилаю свої найтепліші побажання з нагоди твого 75-го дня народження. В той час, коли ти сьогодні святкуєш цю видатну подію, я не тільки радий за тебе, а й щасливий за всіх нас, що ти не показуєш жодних ознак зменшення обертів.

Дозволь мені також подякувати тобі за постійну підтримку Об'єднаних Націй. Ти — справжній друг і союзник в цей надзвичайно важливий час в житті організації.

Наші дуже теплі побажання на чудовий день народження, а також — ще багато інших.

Кофі АННАН,

Генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй.

■ У НОМЕР

Зростання цін на енергоносії веде до зубожіння громадян

Сесія Новгород-Сіверської районної ради прийняла звернення до Президента України, Верховної Ради та уряду.

Депутати висловили стурбованість і рішучий протест проти рішення про підвищення з 1 травня 2006 року на 25% цін на газ та електроенергію для населення. З 1 липня поточного року очікується нове підвищення цін на енергоносії. На думку депутатів, ці рішення фактично ініційовані Президентом, який у квітні цього року наклав вето на Закон «Про мораторій на збільшення цін і тарифів на використовувані у побуті газ, електроенергію, послуги громадського транспорту, житлово-комунальної послуги». Новгород-сіверські депутати вважають, що це спричинить зростання споживчих цін, ще більше зубожіння населення.

Сесія звернулася з проханням скасувати постанову Національної комісії регулювання електроенергетики про підвищення цін на газ та електроенергію. Підвищенню цін має передувати запровадження заходів соціального захисту населення із внесенням відповідних змін до бюджетів усіх рівнів. Депутати наполягають на скасуванні постанови Кабінету Міністрів України «Деякі питання діяльності НАТ «Нафтогаз України». Новгород-Сіверська районна рада пропонує також передбачити цільове фінансування житлово-комунальних господарств за регіональним принципом, залежно від стану основних фондів і фінансового забезпечення за останні 10 років, під час перегляду державного бюджету на 2006 рік.

Фальсифікаторів засуджено, черга — за замовниками

У справі фальсифікації результатів виборів міського голови Мукачевого (Закарпатська область) у квітні 2004 року поставлено крапку. Мукачівський міський районний суд засудив одного з колишніх заступників голови Закарпатської облдержадміністрації на п'ять років позбавлення волі, відклавши виконання покарання на один рік.

Крім того, за фальсифікацію результатів голосування та отримання хабара до кримінальної відповідальності притягнуто та засуджено на різні терміни позбавлення волі вісьмох керівників виборчих комісій. Тим часом, **як передає агентство «Інтерфакс-Україна»**, Генеральна прокуратура повідомила про вжиття необхідних заходів для завершення досудового слідства щодо організаторів і замовників цих злочинів.

Готовий до президентських перегонів

Віце-президент Національної академії наук, екс-глава парламенту Володимир Литвин має намір балотуватися на посаду Президента на виборах у 2009 році. Про це він сказав під час спілкування з читачами на інтернет-сайті «Українська правда».

«Оскільки мене дуже часто запитують, чи буду я балотуватися у 2009 році, щоб відкинути подібні запитання у майбутньому, відповім: я буду балотуватися на наступних виборах Президента!» — наголосив він. Водночас, відповідаючи на запитання щодо впливовості посади глави держави за чинною Конституцією, Володимир Литвин зауважив, що впливовість значною мірою залежить не від Основного Закону, а від людини на цій посаді.

У пошуках дива і світла в кінці тунелю

(Початок на 1-й стор.).

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА.

Хоча «більшовики» раніше наполягали на відкритому поіменному форматі. Однак «регіонали», стверджував О. Турчинов, відмовилися розблокувати роботу парламенту, висуваючи дедалі нові вимоги. «Мотивом блокування роботи Верховної Ради не є якісь регламентні чи процедурні позиції, а виключно дестабілізація соціально-економічної ситуації в Україні», — сказав О. Турчинов. Коаліція попередила опозицію, що залишає за собою право «діяти адекватно, коли конституційні права депутатів і надалі обмежуватимуть». Які саме адекватні дії можуть бути, чільник БЮТу не сказав, але запевнив, що вони будуть виключно у конституційному та законодавчому полі.

«Ми виступаємо за продовження діалогу на рівні представників парламентських фракцій з участю Президента України», — сказала у свою чергу член тимчасової президії Верховної Ради від Партії регіонів Раїса Богатирьова. За її словами, «регіонали» виступають за комплексне вирішення широкого кола питань — починаючи від взаємодії влади та опозиції, парламентської більшості та меншості, прийняття спочатку тимчасових змін до Регламенту Верховної Ради, а надалі — закону про парламентську коаліцію та опозицію, законів про Кабінет Міністрів, Президента України тощо. У тимчасових змінах до Регламенту «регіонали» пропонують погодити пункт про пропорційний розподіл парламентських комітетів між владними фракціями та опозицією, предмети їх відання та послідовність голосування у Верховній Раді цих ключових питань. Однак жодних позитивних зрушень у переговорному процесі «регіонали» також не вбачають. «Те, що намагаються запропонувати суспільству наші опоненти, — в одній пробірці диво і правду, — не може бути, — вважає Раїса Богатирьова. — Бо правда полягає в тому, що той шлях, який обрала влада начебто для демократичних перетворень, — це дуже вузький коридор, і нас заганяють тільки у той напрямок руху, який визначає влада». Опозиція не бачить жодних поступок з боку коаліції, вважаючи, за словами Р. Богатирьової, що «більшовики» лише прагнуть увійти до сесійної зали та проголосувати за обрання Голови Верховної Ради так, як захочуть. «Вони відмовляються обговорювати більш широке коло питань, які не пов'язані прямо з обранням Голови Верховної Ради та прем'єра», — стверджувала чільниця «регіоналів». Опозиція досі наполягає засвідчити всі домовленості письмово — у спеціальному меморандумі чи угоді. Однак компроміс у стінах Верховної Ради вже справді більше нагадує диво.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

* * *

Тому переговорний процес вимушено перемістився зі стін на Грушевського на Банкову — там відбувся «круглий стіл» з участю Президента України Віктора Ющенка, лідерів всіх п'яти парламентських фракцій: Партії регіонів — Віктора Януковича, БЮТ — Юлії Тимошенко, «Наша Україна» — Романа Безсмертного, СПУ — Олександра Мороза та КПУ — Петра Симоненка **(на знімку вгорі)**. Як повідомила прес-секретар глави держави Ірина Геращенко, на початку «круглого столу» Віктор Ющенко наголосив: сьогодні головна політична проблема в Україні — парламентська криза, яку мають вирішити насамперед самі лідери парламентських фракцій. Президент пояснив свою участь у роботі «круглого столу» тим, що парламентська криза стає загальнонаціональною проблемою. Глава держави заявив: «Сподіваюся, що ми сидимо за історичним столом і перебуваємо близько до конструктивного рішення для виходу з парламентської кризи». Він вважає, що єдина причина, яка заважає лідерам парламентських фракцій самим сісти за стіл перемовин і знайти конструктивне рішення, — «відсутність атмосфери толерантності й довіри». Їх, переконаний Президент України Віктор Ющенко, потрібно відновити заради стабільності в Україні, заради виборців, котрі насправді розчаровані тим, що парламент недієздатний. Віктор Ющенко також наголосив: за «круглим столом» немає нікого більшого чи меншого, адже тут представлено всі п'ять політичних сил, яким віддали свої голоси виборці. «Тут фактично присутня така Україна, якою вона є, і треба розмовляти одне з одним з позиції рівних», — сказав Віктор Ющенко.

Перший раунд перемовин лідерів політичних сил із Президентом тривав дві з половиною години. Вийшовши до журналістів, керівник секретаріату глави держави Олег Рибачук відзначив дуже конструктивний дух переговорів. Учасники «круглого столу» взяли тайм-аут до 18-ї години, щоб зробити редакційні правки у підготовленому проекті спільного меморандуму. За словами О. Рибачука, цей документ складається з 12 пунктів, і по кожному з них було досягнуто порозуміння. «Моє відчуття, що це — останній раунд, і є дуже гарні шанси, щоб було розблоковано Верховну Раду», — сказав глава президентського секретаріату. Такою, зауважив, є і позиція керівника кожної з політичних сил, що беруть участь у перемовинах, і у кожного з них є бажання розблокувати парламент.

Речниця Президента Ірина Геращенко додала: Віктор Ющенко переконаний, що для нього цей день є щасливим, бо два роки тому саме 4 липня він заявив про свій намір балотуватися у Президенти України. І глава держави сподівається, що йому вдасться примирити парламентську п'ятірку. Партія регіонів вирішила провести перед наступним раундом перемовин з Президентом України політраду своєї партії, щоб обговорити та затвердити досягнуті домовленості.

Юліана ШЕВЧУК.

■ У ФРАКЦІЯХ І ГРУПАХ

Координатор почергово

Учора на спільному засіданні трьох фракцій, що входять до парламентської коаліції, — «Нашої України», БЮТ і СПУ, — було утворено раду коаліції. Як повідомила керівник інформаційного департаменту «Нашої України» Тетяна Мокріді, до складу ради коаліції ввійшли: від «Нашої України» — Роман Безсмертний, Анатолій Кінах і Борис Тарасюк, від БЮТ — Юлія Тимошенко, Микола Томенко і Олександр Турчинов, від СПУ — Олександр Мороз, Василь Цушко, Йосип Вінський. Очолює раду коаліції на нинішній сесії Верховної Ради Ю. Тимошенко. Згідно з коаліційною угодою координуватимуть роботу коаліції почергово лідери всіх політичних сил, що входять до коаліції.

Юліана ШЕВЧУК.

Ірина Синявська: «Не можна ділити суспільство — ні за кольорами, ні через амбіції»

■ ХТО Є ХТО

Із досьє «Голосу України»

*Голова Житомирської обласної ради **Ірина Максимівна СИНЯВСЬКА (на знімку)** народилася 12 лютого 1957 року в с. Вищеольчедаєві Мурованокуриловецького району Вінницької області. Освіта вища: закінчила Вінницький державний педагогічний інститут ім. М. Островського (вчитель історії) і Українську академію державного управління при Президентові України (магістр державного управління). Викладала історію в Бродецькій середній школі на Вінниччині та в Бердичівській школі №2, тривалий час була директором Бердичівської школи №10, завідувала відділом освіти Бердичівського міськвиконкому. У 1998—2002 роках І. Синявська працювала заступником Бердичівського міського голови, у 2002 — 2005 роках — помічником народного депутата України. З березня 2005 року заступник голови, а з грудня — голова Житомирської облдержадміністрації. Заміжня, має двох дітей.*

— Ірино Максимівно, зізнаюся, що, як і всі журналісти, котрі висвітлювали роботу першої сесії новообраної обласної ради, був здивований, як швидко й толерантно були вирішені всі питання, пов'язані з формуванням керівних органів.

— Я пишаюся тим, що Житомирщина — одна з небагатьох областей — показала зразок того, як треба створювати коаліцію. І я дуже хотіла б, щоб рядові виборці підтримали мою позицію. На пропорційних виборах у різних регіонах перемогли різні політичні сили. Але є реальне життя з усіма його проблемами — і окремих громадян, і цілих регіонів. І створення прагматичної коаліції — це найдоцільніший, найреальніший підхід. Не можна ділити суспільство — ні за кольорами, ні через особисті амбіції. Якщо складно домовитися, бо немає єдиного ідеологічного стрижня, то за основу треба брати ті проблеми, що всім нам уже допекли, і намагатися об'єднати зусилля професіоналів для їх розв'язання. В обласній раді — шість фракцій партій і блоків, які перемогли на виборах. У коаліцію об'єдналися фракції «Нашої України», «Народного блоку Литвина», Партії регіонів, їх підтримує переважна більшість депутатів від СПУ і КПУ. На жаль, фракція БЮТ залишилася в опозиції. Переконана, що коли впритул почнемо працювати над вирішенням найгостріших проблем області, нинішня опозиція голосуватиме, як і решта депутатів.

— Говорячи про професіоналів, ви мали на увазі передусім своїх заступників?

— Петро Петрович Рудницький — обраний від «Нашої України» — справжній фахівець у питаннях самоврядування, має великий досвід роботи в обласній раді. Микола Олександрович Вашешников (Партія регіонів) свого часу очолював податкову адміністрацію області. Тож хто краще за нього знає, де беруться гроші в обласному бюджеті і що треба робити, щоб їх там було більше? Нині одне з головних завдань, над яким він працює, — інвентаризація комунального майна.

— Чи виправдала себе пропорційна система виборів на обласному й районному рівнях?

— Однозначну оцінку давати ще рано: потрібно попрацювати рік-два, пройти нелегкий шлях узгодження позицій, врахування думок кожної політичної сили, депутата. Це досить непросто. Навіть зараз під час підготовки сесій відчуваємо, наскільки ми ще не готові до такого розмаїття політичних думок і бачень. Маємо навчитися домовлятись. А це означає не ультиматуми, а поступки один одному, щоб знайти оптимальне рішення. Наші виборці чекають від нас конкретних результатів, а не спалаху політичних амбіцій. Можливо, на рівні невеликих міст і сільських районів пропорційна виборча система і завчасна. Верховна Рада має прислухатися до пропозицій з місць і відпрацювати виборчий закон про майбутні вибори, причому загодя, щоб знову не довелося вносити зміни уже в ході виборчого процесу. Люди звикли до мажоритарної системи, до того, що в них є «свій» обранець, тому домовилися, що депутати будуть приймати виборців в обласній раді щодня, крім неділі, дали про це оголошення в газеті. Фракції закріпили депутатів за районами та містами, щоб і там приймали людей. Робоча група опрацювала питання про права кожної фракції на висловлення своєї думки в засобах масової інформації. Механізм затвердимо остаточно на сесії. Плануємо для цього закласти певну суму грошей, щоб можна було укладати угоди зі ЗМІ.

— А чи не позначиться на діяльності ради те, що бракує, за вашими ж словами, єдиного ідеологічного стрижня?

— Головне, на мій погляд, те, що Україна чітко визначила свій курс — це євроінтеграція. Тому, якою б не була коаліція — на рівні обласної чи Верховної Ради, — це буде курс до творення правової держави. Всі ми знаємо, як далеко пішли розвинені європейські країни у розвитку місцевого самоврядування, і в адміністративно-територіальному устрої, зокрема. У нас це питання залишається проблемним. Є певна невідповідність викликам часу, яку саме на нашу каденцію випадає впорядкувати.

— Ви нещодавно повернулися з конгресу місцевих і регіональних влад, який діє у Раді Європи. Що насамперед впадає у вічі, якщо порівнювати місцеве самоврядування у нас і в європейських країнах, де існують давні традиції організації влади на місцях?

— Я уважно вивчала європейську модель організації влади на місцях — порівняно з нею наша система надто складна й нечітка: бракує однозначного визначення повноважень виконавчих і представницьких органів, контролю за їх виконанням, що призводить до дублювання в роботі. Усе настільки переплелося, що розібратися, хто за що відповідає, інколи важко навіть тим людям, які працюють у цих органах. На щастя, у нас це вже усвідомили — починаючи з районних рад і закінчуючи верхніми ешелонами влади. Перший крок уже зроблено: Верховна Рада України попереднього скликання прийняла законопроект щодо змін до Конституції, які стосуються саме місцевого самоврядування. Що швидше запрацює Конституційний Суд і що швидше Верховна Рада прийме цей конституційний закон, то швидше можна буде приступити до вдосконалення місцевого самоврядування. Адже буде відкрито шлях до прийняття низки найважливіших законів, які чітко визначать повноваження, матеріально-технічну базу місцевого самоврядування, а головне — їх відповідальність.

— У нас дедалі голосніше говорять про децентралізацію влади. Але ж відомо: влада в того, в кого гроші...

— Мені, як людині, що добре знає умови діяльності і в адміністративному кріслі, і в органі самоврядування, абсолютно неприйнятні нинішні процеси міжбюджетних відносин. Говорити про перехід на європейську модель місцевого самоврядування на рівні територіальної громади просто не можна, поки на законодавчому рівні не буде створено основи для його фінансової самодостатності. В демократичних державах, де сильне самоврядування, консолідований бюджет держави ділиться в середньому 50 на 50. Тобто половина коштів залишається безпосередньо на місцях, а половина йде до державного бюджету. У нас у місцевих бюджетах — тобто сільських, селищних, міських, районних та обласному — залишається тільки 20 відсотків. Це призводить до того, що територіальні громади мало зацікавлені у збільшенні бази оподаткування. Допоки не буде змінено ситуацію, відчуватимемо постійну залежність від центру. А той стан комунальної інфраструктури, який є нині, дуже м'яко назвати кризовим. Маю на увазі все те, з чим пов'язане щоденне життя людей, — житло, водогінні мережі, дороги тощо.

— На сесіях обласної ради попереднього скликання часто повторювався такий пункт порядку денного, як затвердження чергової програми розвитку якоїсь галузі. Голосували, як правило, без обговорення, після чого про ті програми здебільшого і не згадували.

— Це безпосередньо пов'язане з ресурсним забезпеченням ефективного регіонального розвитку. Проаналізувавши діяльність обласної ради попереднього скликання, ми побачили, що з метою поліпшення соціально-економічної ситуації було прийнято 35 обласних програм. За нашим дорученням усі управління, у тому числі й КРУ, прорахували їх ефективність. З'ясувалося, що 18 з них жодного разу не знайшли свого відображення в щорічних програмах соціально-економічного розвитку області. Бо фінансово вони не були забезпечені, складали їх нерідко тільки тому, що під час перерозподілу коштів дати їх під якісь інші повноваження просто не можна було.

Тому й почали прискіпливо аналізувати ці обласні програми. Про свої висновки доповімо на сесії. Частину запропонуємо об'єднати в один документ, частину — зовсім скасувати. Треба нарешті навчитися мислити прагматично. Має бути 4—5 програм, під які мають бути виділені ресурси і виконання яких перебуває під постійним контролем. А щоб збільшити надходження до бюджету, зайнялися тими галузями, де сьогодні найбільше «тіні», зокрема кар'єрами з видобутку каменю, на який так багата Житомирщина.

— А що найбільше заважає?

— Досі немає чіткого правового регулювання інституту комунальної власності — це борг Верховної Ради перед місцевим самоврядуванням. Результат — надто палкі дебати навколо того майна, конфліктні ситуації, а найгірше — реальні втрати бюджету.

Інтерв'ю взяв Олексій КАВУН.

УСПП — локомотив економіки

Прості рядки урядової постанови від 23 червня 2006 року навряд чи здатні вразити уяву. «Внести зміни до переліку центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України...» Що стоїть за цим?

Рішення уряду позбавити Державний комітет з питань регуляторної політики та підприємництва та Національного агентства з питань забезпечення ефективного використання енергетичних ресурсів самостійного статусу та підпорядкувати їх Міністерству економіки необізнаному може здатися суто технологічним. Активісти Українського союзу промисловців і підприємців розуміли: відомча залежність може спричинити втрату уваги влади до проблем малого і середнього бізнесу та сфери енергозбереження, які й досі були скоріше пасинками, ніж рідними дітьми мешканців високих кабінетів. Відсутність координації дій, зниження об'єктивності оцінок, імовірність адміністративного втручання та прямого ручного керування — все це бізнес-спільнота «проходила» багато разів. А тому не могла змиритися з черговою спробою повернути найважливішу систему управління догори ногами.

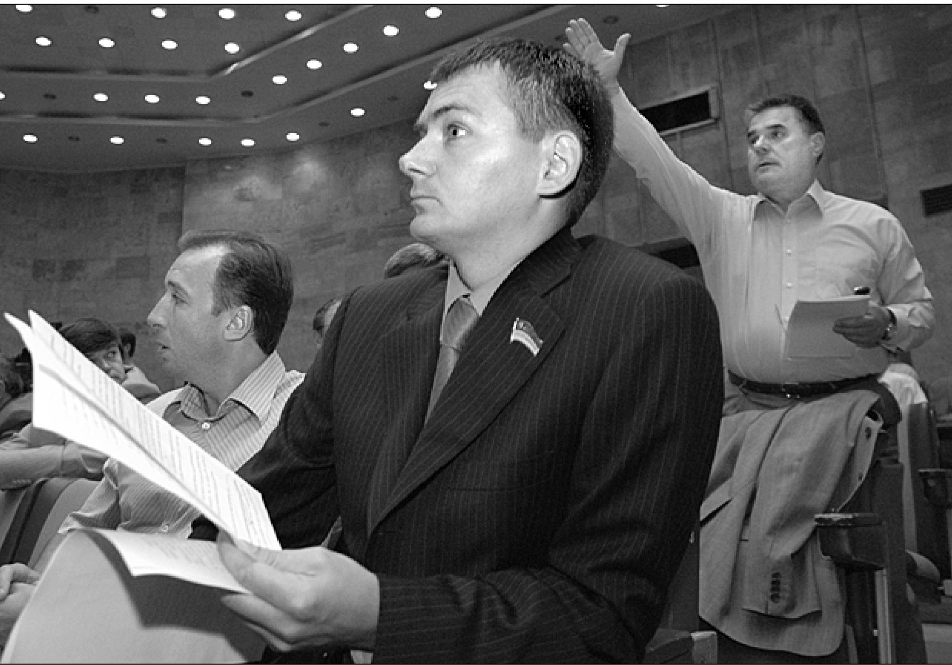
Отже, сьогодні завдяки наполегливій боротьбі комітет з регуляторної політики та агентство з питань ефективного використання енергетичних ресурсів активно працюють, а підприємницька спільнота сповнена енергії рухатися вперед. На часі — підвищення статусу Держкомпідприємництва до рівня Національної комісії з регуляторної політики, як це передбачено квітневим Указом Президента. Чекають інтелектуального підживлення і програми співпраці з «енергозберігаючим» агентством, яке віднедавна очолює віце-президент УСПП Євген Сухін.

Союз продовжує діяти. Ось ще один факт з бізнесового життя. Італійську інвестицію в 20 мільйонів євро отримало весною цього року харківське підприємство «Промбудскло». Це почала працювати нова кредитна лінія у розмірі 100 мільйонів євро, яку італійські банки «Де-Імпреза» та «Інтеза» разом з «Укрексімбанком» відкрили для українських підприємств. За участі банкірів створено спеціальну раду, яка відбиратиме найбільш вдалі бізнес-проекти. Переможці, плани яких відповідають європейським стандартам виробництва, зможуть найближчим часом отримати потрібні їм кредитні ресурси.

Скажете, звичайна для глобальної економіки подія? Так, але в Україні вона відбулася лише за посередництва громадської організації — Українського союзу промисловців і підприємців. А нещодавно президент УСПП Анатолій Кінах і голова правління ВАТ «Укрексімбанк» Віктор Капустін підписали широкоформатну угоду, якою, зокрема, передбачено створити ефективні механізми підтримки і захисту українських експортерів, значно спростити умови їхнього кредитування.

(Закінчення на 6-й стор.).

■ ФОТОФАКТ

На пленарному засіданні четвертої сесії Київської обласної ради V скликання розглядали питання «Про бюджет Київської області на 2006 рік».

На знімку: на передньому плані — голова профільного комітету Олександр Сингаєвський.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Народний про народ

Звання народного отримав сільський Балинський історико-краєзнавчий музей, що у Дунаєвецькому районі. Створений понад двадцять років тому викладачем місцевого ПТУ, він налічує кілька тисяч експонатів, які простежують історію села протягом трьох століть. Майже кожна родина Балина представлена у музеї найрізноманітнішими документами та експонатами. За час існування в його залах побувало тринадцять тисяч відвідувачів.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

У центрі Донецька учора підприємці перекрили рух, протестуючи проти закриття ринку «Континент»

В. о. міністра закордонних справ Борис ТАРАСЮК 11-12 липня у Берліні візьме участь у конференції «Нова ситуація з владою в Україні»

■ У НОМЕР

Затримано одесита, котрий пограбував Вітренко

Одеська область. Правоохоронці затримали одного з підозрюваних у пограбуванні машини Наталії Вітренко. У нього вилучено частину вкрадених речей. У розшуку перебувають ще двоє зловмисників, причетних до злочину.

17 червня Наталія Вітренко і Володимир Марченко, замилувавшись красою землі, зупинилися на краю поля, що палахкотіло маками. В цей час, імовірно, зловмисники й обчистили салон. Їхньою здобиччю стали півтори тисячі гривень і тисяча доларів, три мобільні телефони, окуляри у футлярі, посвідчення кандидата в народні депутати.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Парад знаменитостей «Артека»

Крим. XVI міжнародний кінофестиваль в «Артеку» зібрав найкращі дитячі фільми, зняті в Росії, Швеції, Фінляндії, Німеччині, Франції, Кубі. Оцінку їм традиційно дає унікальне юне журі артеківців. Саме вони визначать кращого актора й актрису, назвуть найзахоплюючий, найдобріший, наймудріший і «най-най» фільм. У гості в міжнародний дитячий центр завітали Ольга Сумська, Олександр Говорухін, Олег Табаков, Борис Грачевський, Чулпан Хаматова, Ірина Розанова та ще цілий букет знаменитостей світу кіно, з якими діти спілкуються запросто й на рівних.

Віктор ХОМЕНКО.

■ ФОТОФАКТ

Фото Сергія ПАВЛІВА (Укрінформ).

Кримська організація Конгресу українських націоналістів уперше відсвяткувала 65-ту річницю проголошення Української держави у Львові Ярославом Стецьком. На мітингу на площі Леніна в Сімферополі КУНівці Криму запропонували владі перейменувати її в площу Степана Бандери або Симона Петлюри, а також установити відповідний пам'ятник замість пам'ятника вождю світового пролетаріату.

На знімку: **учасники мітингу на площі Леніна в Сімферополі.**

Хвилювання завадило рекордам

(Початок на 1-й стор.).

Андрій Слюсарчук народився в Житомирі, потім переїхав до Вінниці. До Львова його привело кохання... Надзвичайні здібності Андрія виявилися ще в дитинстві. Хлопець закінчив школу у 13 років. А в 14 став студентом медичного університету в Москві. Нині за плечима Слюсарчука — два світові рекорди. Півроку тому на очах сотень львів'ян він запам'ятав 5 100 чисел за 117 секунд.

У Києві він намагався продемонструвати інші здібності. Найскладніший з них — відтворення цифр після коми в числі «пі» (відношення довжини кола до його діаметра). Перевірити Андрія міг кожен бажаючий за допомогою спеціальної брошури з роздрукованими цифрами. Там їх — рівно мільйон. Та Слюсарчук запевняє, що вивчив вже два мільйони знаків. Щоправда, показати це з першої спроби йому так і не вдалося. Ще двічі Андрій помилявся. Четверта спроба була більш вдалою, і всі присутні нагородили Слюсарчука бурхливими оплесками. Сам Андрій зізнається, що дуже хвилювався, бо не звик до такої уваги з боку преси.

У планах професора до вересня — спробувати запам'ятати 10 тисяч книг. А поки що в його голові — твори Ніцше, Макіавеллі, Гоголя... До речі, «Війну і мир» Толстого Слюсарчук вивчив за 6 днів.

Наталія ОВДІЄНКО.

Прикарпаття і Крим просять допомоги

(Початок на 1-й стор.)

На відміну від Прикарпаття, у Криму про компенсацію втрат від стихійного лиха місцеві чиновники поки що нічого конкретного не говорять, бо спеціально створена комісія лише підраховує збитки від повені. А синоптики попереджають, що наступних вихідних зливи відновляться. Тож для населених пунктів Криму досі існує небезпека повторного, ще більш масового затоплення.

Потерпілі села залишаються без питної води, бо брудом затопило всі колодязі та русла рік. Місцеві жителі відкачують воду з затоплених дворів, підвалів і погребів. Рівень води річки Мала Карасьовка залишається високим, як і підняті повінню грунтові води. Прорив дамби завширшки п'ять, заввишки — 14 метрів водосховища в селищі Багате залатано мішками з піском, землею та щебенем зусиллями рятувальників МНС, шляховиків і бійців внутрішніх військ, які продовжують чистити засмічені місцевими жителями відвідні канали й аварійний скидний рукав. Взаємодією з місцевою владою рятувальні служби залишаються невдоволеними. Адже мешканці, будинки яких оминуло лихо, замість допомогти бійцям МНС рятувати сусідів, захопилися... масовим виловом дармової риби. За словами начальника ГУ МНС України в Криму Сергія Василенка, «нині силами МНС робиться все можливе, щоб допомогти людям у несприятливій ситуації, що склалася».

На момент, коли верстався номер, у зоні повені залишилися підтопленими 528 будинків семи сіл Білогірського району АРК. Вода пошкодила шляхи і зруйнувала мости, тож надзвичайну ситуацію не відмінено. Хоча вже відновлено рух на трасі Сімферополь—Феодосія—Керч, де досі лишаються пошкодженими більше 600 квадратних метрів покриття, та на автошляхах Білогірськ—Льговське й Мічуріне—Багате.

На жаль, цього літа повені стали нормою у різних куточках планети. Так, у штаті Техас (США) у понеділок випало більш 100 міліметрів опадів. Нині там оголошено штормове попередження. Вода загрожує і чорноморському побережжю Болгарії, де сильні зливи спричинили значні підтоплення. В індійському штаті Орісса через мусонні зливи загинули вже 13 чоловік. Повінь на півдні індонезійського острова Калімантан залишила без даху над головою близько 40 тисяч осіб.

Фото ГУ МНС в Івано-Франківській області.

На знімку: наслідки повені у Прикарпатті.

Дарина НАЗАРЧУК.
Віктор ХОМЕНКО.

Борги гасять за день

Оригінальний метод боротьби зі злісними неплатниками за воду та водовідведення, чиї борги перевищують дві тисячі гривень (таких у Рівному майже сімсот чоловік), застосовує «Рівнеоблводоканал». Його фахівці з допомогою спеціального приладу з відеокамерою блокують водовідведення з квартири боржника. Тож виходить, що вода є, а користуватися нею не можна. Водопостачальники кажуть, що метод дуже ефективний: борги гасять упродовж дня.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Вертоліт заплутався у проводах

За три кілометри від селища Підгородна Первомайського району впав вертоліт, що належав молдавській фірмі «Агроавіа—Кишинів». Він виконував роботи зі зрошення полів. Машина зачепилася за проводи, спалахнула і, втрачаючи висоту, впала на землю. 46-річний льотчик загинув. Внаслідок аварії обірвано дві лінії електропередач, що живили підстанцію в селі Синюшин Брід, виведено з ладу шість фідерів і 23 трансформаторні підстанції у двох населених пунктах району. Роботи з відновлення енергопостачання виконують дві бригади обленерго.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

Заправку ціни не злякали

Усі автобуси Славутського та Ізяславського районів, транспорт молочного та хлібозаводів тепер заправлятимуться на газозаправній станції у Славуті. Щодня тут зможуть обслуговувати понад сотню машин. Незважаючи на подорожчання газу, він залишається найдешевшим видом автопального.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

«Хліб—молоко», якого немає

Продовольчі міні-магазини «Хліб-молоко» ТОВ «Суматра», що відкрилися на столичному Хрещатику на початку року, швидко завоювали популярність у жителів прилеглих будинків. У них можна було купити хлібобулочні і молочні вироби, недорогу ковбасу. Але після виборів усе це зникло, а вітрини заполонили пиво і шоколад.

Продавець Світлана Ж. **(на знімку)** працює в одному з магазинів з дня його відкриття.

— Спочатку в нас був чудовий і недорогий продовольчий асортимент, — каже вона. — З'явилися постійні покупці. Але ось уже другий місяць, після зміни міської влади, як прибрали продукти першої потреби. Наші покупці обурюються, але ми тільки руками розводимо. Різко впав виторг, а ми працюємо за відсотки від проданого.

На 16 квадратних метрах — п'ять холодильників, температура в приміщенні піднімається до 50 градусів, вентиляції нема. Але ми готові терпіти всі ці незручності, аби лише повернули колишній асортимент продукції. Інакше магазин закриють...

Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото автора.

Валенсія в жалобі

Учора у Валенсії оголошено триденну жалобу. Нині там продовжують ідентифікацію жертв аварії у метро. У понеділок, коли два вагони метрополітену зійшли з колії та перекинулися, загинула сорок одна людина і близько ста були поранені. Серед жертв можуть бути й іноземці — у місті саме відбувається П'ятий міжнародний католицький форум, присвячений справам сім'ї. Проте, як повідомляє прес-служба Міністерства закордонних справ України, серед жертв і постраждалих українців поки що не виявлено. Точний список жертв трагедії, яку вже назвали найбільшою транспортною аварією в Іспанії за останні роки, поки що не оприлюднили. Більш як десять осіб досі офіційно вважають зниклими безвісти, **передає УНІАН.**

На ультиматум відповіли нападом

Учора вранці минув термін, який відведено викрадачами ізраїльського військовослужбовця Гілата Шаліта владі країни. Головною їхньою вимогою було звільнення з в'язниць усіх палестинських ув'язнених взамін видачі Шаліта. Нагадаємо, що 19-річного капрала було взято у полон 25 червня. Прем'єр-міністр Ізраїлю Ехуд Ольмерт раніше відкинув ультиматум палестинських бойовиків і заявив, що уряд країни не зробить поступку диктату влади Палестинської національної автономії (ПНА) і уряду ХАМАС. За свідченнями деяких ЗМІ, за нападом на ізраїльських військових стоять три угруповання: воєнізоване крило ХАМАС «Бригади Ізеддін аль-Касама», «Комітети народного опору» і маловідома «Армія ісламу». Викрадений палестинцями Гілат Шалім ще вчора залишався живим. Але, незважаючи на це повідомлення, армія оборони Ізраїлю продовжила воєнну операцію «Літні дощі», яку почала після викрадення. Зокрема, новим ракетним обстрілам піддано північну частину і центр Сектора Газа. Крім того, ізраїльські танкові підрозділи приготувалися ввійти в північну частину Сектора, біля якого зосередилися десятки бойових машин і бульдозерів, **повідомляє РІА «Новини».**

«ЦИКЛОН-2» б'є рекорди

З космодрому Байконур стартувала ракета-носій «Циклон-2». Її розроблено конструкторським колективом КБ «Південне» та виготовлено трудівниками виробничого об'єднання «Південмаш».

Українська ракета вивела на навколоземну орбіту російський космічний апарат «Космос-2421» на замовлення Міністерства оборони Російської Федерації.

Керівник центру інформаційних зв'язків КБ «Південне» Юрій Мошненко повідомив «Голосу України», що під час створення ракетно-космічного комплексу «Циклон» були впроваджені нові технологічні складові запуску ракетносіїв — концепція автоматизованого, «безлюдного» старту.

— Це 106-й пуск «Циклону-2», і всі вони були надійними та успішними, що є абсолютним рекордом у ракетобудуванні, — зазначив Юрій Іванович.

Михайло СКОРИК.

Дніпропетровськ.

■ ФОТОФАКТ

Чи то вітер у голові, чи то життя зовсім не цінується...

На знімку: такі викрутаси на столичному пішохідному Парковому мосту можуть трагічно закінчитися.

Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

На кількості та якості газу більше не буде спекуляцій

(Початок на 1-й стор.).

«Впровадження метричних станцій на кордонах України дасть змогу державі виконати своє зобов'язання з переходу на європейські стандарти контролю якості енергоносіїв», — заявив спеціальний радник Єврокомісії з питань енергетики Фаозі Бенсарса. «Також це унеможливить спекуляції щодо несанкціонованого відбору газу і нафти», — додав він.

За словами Бенсарса, уже через кілька місяців у Боярці почне працювати український метричний центр з розробляння еталонів кількості та якості газу, а також калібрування газових лічильників.

У свою чергу, голова «Укртранснафти» Олександр Тодійчук сказав, що в «найближчі місяці розпочнеться будівництво нафтового крила, де визначатимуть кількість і якість сирої нафти». «Це будуть пересувні і стаціонарні метричні системи, що дадуть можливість визначати якість за європейськими стандартами», — додав він. Тодійчук також зазначив, що відповідно до світової практики об'єктивність контролю забезпечуватимуть незалежні міжнародні компанії.

Стосовно зустрічі в Москві, то «під час переговорів з російським «Газпромом» розглядатимуть питання з балансу газу в Україні і транзиту газу з Середньої Азії». Про це повідомив в. о. міністра палива й енергетики Іван Плачков журналістам у понеділок. Декотрі експерти вважають, що спроби тиску України і Росії, котрі готують газовий пакт проти Туркменістану, на Ашгабад, нічого не дадуть. На їх думку, країна зможе продавати свій газ за іншими маршрутами, а таке ігнорування може призвести до того, що Туркменистан будуватиме незалежні від Росії магістралі. Однак зрозуміло, що йдеться скоріше про тенденції майбутнього, ніж про сьогодення.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Соціальна адаптація

П'ятдесят колишніх військовослужбовців, звільнених у запас із Військово-Морських Сил у зв'язку з реформуванням, отримали дипломи за спеціальністю «Агент з організації туризму». Це стало можливо завдяки проекту «Україна—Норвегія», який передбачає соціальну адаптацію колишніх військовослужбовців до сучасного ринку праці. Курси проводяться в Збройних Силах України з 2003 року.

За повідомленням прес-центру ВМС ЗС України.

До Держдуми в шортах не пустять

Популярне останнім часом слово дрес-код з'явилося в колективах великих іноземних компаній і спільних підприємств давно. А тепер і депутати збираються ввести заборону на носіння в стінах парламенту занадто вільного одягу.

А винна в усьому спека. Саме через неї в деякі особливо жаркі дні Держдума, на думку присутніх, нагадує пляж. Причому надмірною свободою вбрання відзначалися не тільки жінки, а й чоловіки.

Як з'ясував наш кореспондент, у положенні про пропускний режим Держдуми вимога дотримуватися ділового стилю одягу має рекомендаційний характер. Тому офіційно притягти до відповідальності порушників нікому не вдасться.

Однак депутати теж люди і їм теж буває жарко. Як же краще вчинити, щоб і спеку пережити, і солідності не втратити? На даному етапі вирішено провести роз'яснювальну роботу з керівниками підрозділів, щоб вони довели до відома підлеглих правила зовнішнього вигляду.

У Петербурзі, як і в Москві, спекотно. І в депутатів зараз гаряча пора (у буквальному значенні цього слова: засідання призначене навіть на суботу). І спека напружує багатьох. Як повідомив прес-секретар голови Законодавчих зборів Санкт-Петербурга Вадима Тюльпанова, немає чіткого положення, яке б регламентувало зовнішній вигляд державних службовців та осіб, що відвідують офіційні установи. Однак у Петербурзі, на відміну від Москви, офіційну заборону запроваджувати не збираються, сподіваючись на інтелігентність і культуру самих депутатів. А от відвідувачів попросять дотримуватись офіційного стилю в одязі.

Тетяна КРАВЧУК.

Санкт-Петербург.

Газові джерела — поза законом

Блакитне паливо, що його видобувають на Дніпропетровщині, може на дві третини перекрити річні потреби обласного центру. Тільки у Магдалинівському районі — більш як 360 газовидобувних свердловин. Але хоча розвідку і видобуток корисної копалини й оголошено пріоритетними у вітчизняній промисловій політиці, газовики, як і раніше, долають свої проблеми лише власними силами. Одна з них — відведення земель під газовими свердловинами. Так, на Східно-Виноградівському родовищі, чи не найперспективнішому в області, газ виявлено на трьох горизонтах. Найглибша свердловина — майже три тисячі метрів. І хоча вона вже більше півроку дає блакитне паливо Україні, але згідно із законодавством вона — поза законом. Річ у тім, що ці землі — приватна власність. До того ж магдалинівські чорноземи мають статус особливо цінних земель сільськогосподарського призначення, і в державі немає механізму вилучення цих «скарбів» із сільгоспобігу.

Сьогодні кожне газовидобувне підприємство долає перепони з власниками землі самостійно — платить пайовикам компенсацію за передбачуваний урожай. Але слід пам'ятати, що за нецільове використання земель передбачено чималий штраф. Та, на думку начальника управління земельних ресурсів Магдалинівського району Дмитра Кузьменка, земельно-газове питання можна вирішити просто: на рівні Кабінету Міністрів надати особливий статус землям, що вилучаються, і передати їх для користування газовикам.

Сергій КРАВЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

■ СВІТ КОРОТКО

ТУРЕЧЧИНА

Бомба в центрі столиці

У Стамбулі в будинку правлячої в Туреччині Партії справедливості і розвитку (ПСР) стався вибух — жертв і потерпілих немає. За попередньою версією криміналістів, причина вибуху — осколковий вибуховий пристрій дистанційного управління, який заклали в контейнер для сміття біля входу в офіс партії. На щастя, у момент вибуху в представництві партії, яку очолює турецький прем'єр Тайіп Ердоган, нікого не було.

ГРУЗІЯ

Важливий візит

Напередодні саміту «великої вісімки» президент Грузії Михайло Саакашвілі відбув до США для зустрічі з главою країни Джорджем Бушем. Тбілісі надає переговорам великого значення і подає їх як свідчення цілковитої підтримки американцями курсу нинішньої влади. Як повідомив держміністр Грузії Георгій Хаіндрава, головною темою переговорів будуть питання мирного врегулювання конфліктів у республіці.

МЕКСИКА

Боротьба за кожен голос

За останніми даними Федерального виборчого інституту Мексики, різниця між претендентами на посаду президента країни становить один відсоток. Після обробки 98,45% бюлетенів кандидат від правлячої Партії національної дії (ПНД) Феліпе Кальдерон набрав 36,38%. За представника лівих сил Лопеса Обрадора (Партія демократичної революції) віддали голоси 35,34% тих, що проголосували.

США

Погуляють чудово

Американці витратять на святкування головного національного свята — Дня незалежності — майже 2,8 млрд. дол. У масових заходах планують взяти участь 87 відсотків жителів країни, багато хто збирається одягти костюми з елементами державної символіки. Згідно з даними, майже 87 мільйонів американців зберігають такий одяг у своїх шафах, а близько 112 мільйонів є власниками державного прапора США.

ПОЛЬЩА

Наживаються на фашизмі

Сотні німецьких неонацистів регулярно перетинають кордон і приїжджають у польське місто Познань. Річ у тім, що тут відкрився новий напрям у текстильній промисловості: історичні уніформи, зокрема, військова форма часів «третього рейху». Основним видом продукції, що випускається, є коричнева сорочка М36, яку в 1939 році носили німецькі солдати, котрі окупували Польщу. Серед клієнтів ті, що ностальгують за режимом, котрі не знаходять у Німеччини те, що шукають, бо закон забороняє виробництво і продаж предметів з нацистською символікою.

ДЕНЬ
СЕРЕДА, 5 ЛИПНЯ 2006 ■ № 121 (3871)

Порушено кримінальну справу за фактом нецільового використання більш як 6 млн. грн. посадовцями ВАТ «Дніпропетровськгаз»

Голова Харківської ОДА Арсен АВАКОВ пропонує стимулювати регіони за успішне збирання податків (УНІАН)

■ СПОРТ

Вісті звідусіль

Футбол. ФІФА дискваліфікувала грецьку федерацію футболу (HFF) і всіх її членів. Причиною покарання стало втручання уряду Греції у справи HFF, що порушує правила ФІФА про самостійність і незалежність національних федерацій від уряду країни.

У вересні 2005 року HFF було попереджено про те, що до 15 липня 2006 року федерації необхідно було добитися від парламенту Греції поправок до національного закону про спорт, щоб він відповідав вимогам міжнародного і європейського футболу. Представники грецької федерації звинувачують у ситуації, що склалася, міністра спорту країни Гіоргіса Орфаноса.

***

Нападник збірної Бразилії і мадридського «Реала» Роналдо заявив, що не збирається залишати національну команду і планує виступити на ЧС—2010.

«Не маю намірів завершувати міжнародну кар'єру. Я ще повен сил. У 2010-му мені буде лише 34 роки. В такому віці багато хто грає, і успішно. Отже, ми ще побачимося в ПАР», — заявив «зубастик». А от Кафу, Роберто Карлос і Жуніньйо Пернамбукан оголосили, що вже не гратимуть за національну команду.

***

Кубок Інтертото. 2-й раунд. Перший матч. **«Нітра» (Словаччина) — «Дніпро» (Україна, Дніпропетровськ). 2:1. Голи:** Рак, 15, Грнчар, 32 — Корниленко, 10.

«Дніпро»: Куслій, Грицай, Корниленко (Мелащенко, 82), Костишин, Бартулович, Радченко, Матюхін, Бідненко (Лисицький, 65), Кравченко (Балабанов, 21), Шершун, Пашаєв. **Тренер** — Олег Протасов.

Матч у відповідь відбудеться 8 липня у Дніпропетровську. Якщо господарі за підсумком двох зустрічей вийдуть переможцями, то в третьому колі їхнім суперником буде французький «Олімпік» із Марселя.

Черговий етап — австрійський

Як повідомила прес-служба ФК «Динамо» (Київ), віце-чемпіони України в Австрії розпочали другий підготовчий тренувальний збір. Біло-сині отаборилися в мальовничій місцевості за 25 кілометрів від Інсбрука. Зрозуміло, що гравцям команди, котрі у складі збірної України брали участь у чемпіонаті світу в Німеччині, надано короткочасну відпустку.

Отже, Олександр Шовковський, Андрій Несмачний, Владислав Ващук, Олег Гусєв, Руслан Ротань, Сергій Ребров і Артем Мілевський приєднаються до основної групи 8 липня. Повернувся в розташування «Динамо» Тиберіу Гіоане. Але він готуватиметься за індивідуальною програмою в Києві.

Роботу на австрійському зборі розпочали: **воротарі** — Віталій Рева, Тарас Луценко, Олександр Рибка; **оборонці** — Горан Гавранчич, Горан Саблич, Мар'ян Маркович, Андрій Єщенко, Давид Імедашвілі, Родріго, Родольфо, Бадр Ель Каддурі; **півоборонці** — Тарас Михалик, Діого Рінкон, Валентин Белькевич, Карлос Корреа, Айіла Юссуф, Мілош Нінкович, Флорин Чернат, Віталій Мандзюк; **нападники** — Максим Шацьких, Маріс Верпаковскіс, Клебер, Отар Марцвaладзе.

У планах динамівців щонайменше чотири контрольні матчі. Орієнтовно вони пройдуть 5, 8, 11, 14 липня. Нагадаємо, що 16-й чемпіонат України стартує 23 липня. А 16 липня в Одесі відбудеться матч за Суперкубок між «Шахтарем» і «Динамо».

Турнір, котрий увійшов в історію

Перший чемпіонат України серед вищих навчальних закладів з футболу. Фінальний турнір.

Група А (олімпійська база «Святошин»). «Легкпром» (Київ) — «Техуніверситет» (Кіровоград). 0:0. «Легкпром» — «БДАУ-Рось» (Біла Церква). 3:0. «Легкпром» — «Університет» (Чернівці). 1:3. «Техуніверситет» — «БДАУ-Рось». 3:1. «Техуніверситет» — «Університет». 0:2. «БДАУ-Рось» — «Університет». 0:1.

Група В (Ірпінь). МАУП (Київ) — НУДПСУ (Ірпінь). 3:0. МАУП — «Юнга-морська академія» (Одеса). 6:1. МАУП — «Буревісник» (Тернопіль). 1:0. НУДПСУ — «Юнга-морська академія». 1:0. НУДПСУ — «Буревісник». 3:2. «Юнга-морська академія» — «Буревісник». 0:1.

Матч за третє місце. «Легкпром» — НУДПСУ. 3:0.

Фінал. МАУП — «Університет». 5:2. **Голи**: Костяний, 9,62, Талюк, 28,57, Приходько, 86 — Тодірко, 77, Керчу, 84.

МАУП: Косенко (Лінько, 72), Безнощук, Іванов, Зубахін, Ремарєв, Євсєєв, (Савко, 70), Гайдамака, Ріпенко, Посдєєв, Костяний (Приходько, 86), Галюк.

«Університет»: Купчанко, Ісаєв, Мельничук (Тодірко, 55), Дроняк, Федірчик (Смола, 64), Темерівський (Дроздік, 53), Маковійчук, Дележа, Тодорович (Загороднюк, 32), Керчу (Гультай, 87), Ткачук.

Найсильніші за підсумками цього турніру команди сформують вищий дивізіон і з вересня розпочнуть чемпіонат Студентської футбольної ліги України (СФЛУ) за системою осінь—весна.

Команди МАУП (Київ) і НУДПСУ (Ірпінь) в ці дні перебувають в Ейндховені (Нідерланди), де беруть участь у чемпіонаті Європи серед студентів.

В. Б.

УСПП — локомотив економіки

(Початок на 3-й стор.).

Цілком логічно, що промислово-підприємницька спільнота, та й не тільки, вважає УСПП головною рушійною силою вітчизняної економіки, провідником громадського підприємницького руху, реальним захисником інтересів реального сектору. Абревіатуру УСПП добре знають у країні, на думку союзу посилаються і до неї апелюють. І жодного перебільшення немає. До складу УСПП входять понад 38 тисяч представників усіх галузей економіки та форм власності, які разом забезпечують більш ніж 80% ВВП держави. Сьогодні УСПП став ще й міцним підгрунтям для діяльності широкої громадської корпорації, куди увійшли Федерація роботодавців України, Партія промисловців і підприємців, Українська аграрна конфедерація, Українсько-німецький форум.

Активісти і аналітики УСПП, а це — цвіт директорського корпусу, видатні менеджери країни, здатні стратегічно мислити, виробляти і пропонувати владі рецепти розв'язання найгостріших проблем, відпрацьовувати програми економічного розвитку державного масштабу. Нещодавно на конференції в Ялті «Україна після виборів: перспективи економічного зростання» був сформований та спрямований керівництву країни план першочергових дій, який, за оцінками фахівців, може становити основу програми кількох урядів і за достатньої політичної волі обов'язково забезпечить успіх. План став природним продовженням "Українського прориву" — програми прискорення соціально-економічного розвитку і духовного відродження країни, яка була підготовлена А. Кінахом два роки тому.

Ще один крок промисловців і підприємців до системної економічної розбудови — створення в розпаленому політичними баталіями парламенті міжфракційного об'єднання народних депутатів «Стабільна Україна». «Ми маємо намір спрямувати роботу на вирішення прагматичних соціально-економічних питань. Ситуація з «двічі в. о.» урядом та парламентом, який півроку не займається законотворчістю, є загрозливою для економіки. А тому представники промисловості у Верховній Раді, а це понад 40 народних депутатів, мають брати господарську ініціативу у свої руки», — так прокоментував цю неординарну для країни подію Анатолій Кінах. Нині об'єднання готове передати на розгляд парламенту найбільш актуальні економічні законопроекти — про єдиний соціальний податок, удосконалення спрощеної системи оподаткування, впровадження енергозбережних технологій тощо.

Отаку відповідальність за долю країни, яку практично щодня виявляють вітчизняні бізнесмени, варто хоча б раз виявити деяким політичним лідерам, помітним хіба що гранебною метушнею навколо крісел та портфелів. Адже становище, в якому перебуває країна, настільки тривожне, що Український союз промисловців і підприємців терміново скликає позачерговий з'їзд. «Бізнес розуміє, наскільки високими є ризики пролонгації негативних соціально-економічних тенденцій на 2007—2008 роки, наскільки актуальними і невідкладними є дії щодо підвищення конкурентоспроможності вітчизняної економіки, адаптації до процесів євроінтеграції, необоротного підвищення ціни на енергоносії тощо», — йдеться у передз'їздівських документах УСПП.

Отже, локомотив вітчизняного бізнесу продовжує свій потужний рух по тому важкому шляху, який треба здолати якомога швидше, щоб «не опинитися на узбіччі історичного розвитку», каже Анатолій Кінах.

■ ФОТОФАКТ

Урочистий випуск офіцерів міліції і юристів провів Донецький юридичний інститут. У центрі міста, на площі біля академічного театру опери і балету імені Солов'яненка, вишикувалися 415 учорашних курсантів і 92 студенти.

Фото Дмитра ЛЮБЧЕНКА

■ ФЕСТИВАЛІ

«Козацькі вертепи» — це екстрим!

Міжнародний джип-фестиваль екстремальних подорожей «Козацькі вертепи» відбуватиметься 7—9 липня в селі Новий Мізунь Долинського району, що на Прикарпатті. Його учасники покажуть клас у керуванні джипами по трасі зі штучно створеними перешкодами. Передбачається, що змагатимуться майже сто екіпажів, у тому числі команди з Польщі, Англії, Німеччини, Фінляндії. Організатори фестивалю — Закарпатський клуб екстремальних подорожей «Діскавері» та «Вертепклуб Варшава» з Польщі.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківщина.

■ ТЕМА

Сам... такий!

Марно ми сподівалися, що засідання «круглого столу» представників коаліції та опозиції, зініційоване Президентом, спрямуме розв'язанню політичної кризи. На зустріч не прийшов лідер Партії регіонів, на що образилися коаліціянти. «Скривдженими» були й «регіонали», бо засідання, на їхню думку, мав би очолити Президент, якщо він його запропонував провести.

Водночас представники коаліції твердять, що погодилися із значною частиною вимог Партії регіонів і готові до співробітництва з нею. А от опозиція заявляє, що не досягнуто згоди з правлячими партіями: в штаб партії потрапив проект резолюції, підготовлений коаліцією для підписання підсумкового документа засідання. Там начебто не йшлося про виконання вимог «регіоналів», але обумовлювалася відмова від ультиматуму. Тому опозиція й надалі блокуватиме роботу парламенту, висунувши нові вимоги. Лідери коаліції пообіцяли «діяти адекватно у відповідь на дії опозиції» — всупереч власним заявам про незастосування мови ультиматумів.

Обмін «люб'язностями» з обох боків триває: «Якщо вони не..., то ми їм...». «Регіонали» оголосили, що блокуватимуть парламент, поки не будуть виконані вимоги ультиматуму. У відповідь «оранжеві» заявили, що віддадуть опозиції лише те, що вони самі вважають за потрібне...

А наміри були добрі — розв'язати парламентську кризу: домовитися про розподіл голосування за кандидатури голови парламенту та прем'єр-міністра, на чому наполягали «регіонали» й чого не хотіли коаліціянти. Чому цей крок назустріч одне одному так важко зробити: коаліції задекларувати відданість закону й регламенту та неухильно дотримуватися цього? Правлячі партії мали б передати опозиції комітети, які вона має контролювати, в тому числі регламентний, свободи слова та бюджетний. А вона, в свою чергу, повинна відмовитися від блокування парламенту. Чому правлячі партії та опозиція ніяк не збагнуть, що вони вже є і повинні служити країні (не любити одне одного, а працювати разом!). Однак сторони намагаються передавити одна одну. Складається враження, ніби вони взагалі не шукають компроміси, а спрямували зусилля на затяжне протистояння. В очікуванні, що хтось не витримає перший і погодиться на невигідні йому поступки. Це — відсутність політичної культури чи домінування власних інтересів, котрі не збігаються з інтересами суспільства?

Якщо політики-партнери не можуть домовитися один з одним, то їм навряд чи допоможуть навіть «найкругліші» столи. Не посприяло досягненню консенсусу та компромісів також звернення глави держави з пошуку точок згоди парламентської коаліції та опозиції. У цьому разі виникає запитання: як вони працюватимуть у парламенті?

Валентина ПИСАНСЬКА.

Мовне питання: погляд з регіону

Пункт про надання російській мові статусу другої державної був присутній у передвиборних програмах тих чи інших політичних сил на всіх передвиборних кампаніях, починаючи з 1994 року. Здебільшого він сприймався як виключно технологічний хід, покликаний підвищити рейтинг політиків серед виборців Півдня і Сходу.

Однак фактично саме в епоху, яку сьогодні прийнято називати «кучмівською», серйозних замахів на державний статус української мови не було. Скоріше навпаки: він був закріплений у Конституції України. Склалася певна рівновага, коли українська мова стала не тільки де-юре, а й де-факто мовою державної еліти. Більш того, розширювався і її суспільний статус. Це показали й результати перепису 2000 року, коли, наприклад, в Одеській області кількість громадян, які визнають українську мову рідною, порівняно з переписом 1989 року збільшилася на 5%.

Хистка рівновага порушилась у 2004 році під час президентської кампанії, що фактично розколола країну. Парламентські та місцеві вибори березня 2006 року лише посилили цей розкол і вкрай загострили мовну проблему. Після виборів по країні прокотився парад мовних суверенітетів. Ціла низка обласних і міських рад визнала російську мову як регіональну, спираючись на Європейську хартію регіональних мов або мов меншостей.

Очевидно, що в ряді випадків ці рішення не були вивірені з правової точки зору, не враховували чинну законодавчу базу і напевне їм буде дано відповідну правову оцінку. Однак при цьому не завадило б розібратися з тим, що призвело до такої ситуації, і визначитися з тим, який би міг бути вихід.

Мовну ситуацію в Україні слід розглядати, як мінімум, у трьох вимірах: культурному, політичному і пов'язаному з ним правовому.

Саме культурна політика української держави останніми роками багато в чому пояснює ті проблеми, з якими сьогодні зіштовхнулося наше суспільство. Після здобуття незалежності українська політична еліта, дуже різнорідна за своїм складом та устремліннями, стала усвідомлювати, що етнічний фактор може зіграти з молодою державою злий жарт.

Найзавзятішим діячам національного руху доводилося буквально на пальцях пояснювати, що прискорене впровадження української мови в усі сфери громадського життя загрожує вибухом. Узяти, приміром, хоча б один район Одеської області, Ренійський, де всього сім сіл, а саме п'ять молдавських, одне болгарське й одне гагаузьке, — українську мову до початку 90-х років там практично не було чути. Чи сусідній Болградський район, у якому впереміш розташовані болгарські, гагаузькі й албанські села. А поруч — приклад Молдови, де прийняття нового закону про мови стало каталізатором розколу країни і збройного конфлікту.

Треба віддати належне тодішньому керівництву країни. Уже в перші роки було вжито заходи, спрямовані на підтримку етнічних груп. Сьогодні вже мало хто пам'ятає про те, що одним з перших документів незалежної української держави стала Декларація прав національностей України від 1 листопада 1991 року. Наступним важливим законом став Закон «Про національні меншини», яким гарантувалися права національних меншостей на національно-культурну автономію, що включає в себе право на користування й навчання рідною мовою.

За багатьма параметрами етнополітика України могла б бути прикладом і для європейських країн. Але проблема все-таки залишилася. І виникла вона довкола найпоширенішої національної мови — російської.

І тут проблема набагато складніша. Внаслідок як цілеспрямованої державної політики, так і об'єктивних умов основними носіями російської мови стали жителі великих міст та індустріальних центрів. На відміну від болгар, угорців, молдаван, румунів, росіяни практично не мають районів компактного проживання. Щоправда, в Одеській області є кілька сіл, де живуть липовани — нащадки донських козаків-некрасовців. Крім того, саме російська мова є мовою міжнаціонального спілкування в районах змішаного компактного проживання інших національних меншостей — наприклад, в українському Придунав'ї.

Але головне те, що значна частина російськомовних громадян України — етнічні українці. Урбанізація та індустріалізація мимоволі робили українця російськомовним. Перехід на російську мову був для багатьох із них своєрідним обрядом ініціації, посвяти в «міські». І тому в тій же Одесі були випадки, коли під час перепису 2000 року люди, які продовжували говорити по-російськи, писали у графі «рідна мова» — «українська». Аргументація їхня була проста: багато хто з них закінчив українську школу і вже згодом був змушений здобувати вищу освіту російською мовою.

Ситуація, як бачимо, складна й заплутана, потребує виважених рішень та обережності. Однак багато в чому ці правила обережності не дотримувалися.

Деякі піклувальники за долю рідної мови в Україні поспішили поставити знак рівності між лінгвістичною приналежністю та приналежністю до етносу чи навіть нації. Такими твердженнями вони по суті залишали за бортом культурного процесу сотні тисяч, якщо не мільйони, етнічних українців, котрі з доброї волі або через об'єктивні (хай і штучно створені) обставини зробили вибір на користь російської мови.

У таких дбайливців за чистоту хотілося б спитати: до якої культури належить твір болгарина, що пише вірші болгарською мовою й чиї предки живуть на українській землі от уже більше 200 років? Або картина художника-молдаванина? Так, є поняття «культура діаспори». Але водночас беру на себе сміливість стверджувати, що культурні цінності, створені представниками етнічних груп, які проживають в Україні, належать і українській культурі. А це значить, що російськомовна українська культура має право на існування. Понад те, українська культура може і повинна пишатися своєю національною палітрою.

Є ще один аспект, про який забувають сказати: культурна політика держави. На жаль, культура так само, і за «нової влади», і за так званого старого режиму, лише видаткова графа в бюджеті, причому далеко не перша. А кожен народ має ту культуру, що йому фінансують.

Згадаймо хоча б, як здійснювалося запровадження державного статусу української мови в 90-і роки — без підручників, посібників, словників. І тільки останнім часом з великим скрипом ця проблема зрушила з місця.

А от приклад Росії, котра завдяки запровадженим податковим пільгам зуміла, приміром, наситити не тільки власний книжковий ринок, а й український. Тим часом книга українською мовою через серйозну різницю в ціні не могла виграти конкуренції. Те ж саме практично відбувається і в інших сферах культури.

Час зрозуміти, що культура сьогодні — не тільки джерело духовності, а й засіб політичної боротьби, в тому числі зовнішньої. Йде конкуренція культур. І українська культура, як показує досвід минулих років, цілком може бути конкурентоспроможною. Потрібно тільки створити умови. Не забороняти щось, а робити так, щоб було економічно вигідно вкладати гроші в українську книгу, український кінематограф, український театр.

Кампанії 2004 і 2006 років відкинули країну в ситуацію початку 90-х років. Єдиний культурний простір, що є однією з основ життєздатності нації, знов руйнується.

Промахи культурної політики держави доповнюються й очевидними недоліками регіональної політики, точніше навіть практично повною її відсутністю.

Останнім часом експерти дедалі частіше б'ють на сполох з приводу того, що поступово скорочуються міжрегіональні контакти. Це відбувається не тільки на економічному, але й на гуманітарному рівні. Середньостатистичний громадянин України вкрай мало знає свою країну та її людей, він практично не буває в інших регіонах, одержуючи в основному дозовані відомості з центральних засобів масової інформації, а в кращому разі — від своїх знайомих. Звідси багато в чому і стереотипи, якими дуже успішно користуються політикани.

В оцінці ситуації, що склалася після кампаній 2004 і 2006 років, превалює спрощений підхід: Захід орієнтований на Європу, Південь і Схід — на Росію, й такі зовнішні орієнтації зумовлені насамперед етнічним складом цих макрорегіонів країни. У цьому твердженні є лише частка правди.

Важливо інше: останнім часом змінився сам характер зовнішніх переваг жителів різних регіонів України.

За останній рік енергетична, а отже, й економічна залежність України від Росії стала ще очевиднішою. Будь-якому мешканцеві нашої країни зрозуміло, що підвищення ціни на газ б'є по його кишені як прямо, через підвищення цін на комунальні послуги, так і опосередковано, через подорожчання промислової продукції. Морально громадяни України, які лише недавно оговталися від потрясінь 90-х років і прожили період відносної стабільності, до такого шоку не готові.

Треба сказати правду і про те, що різкий поворот «на Захід», почaтий українським керівництвом, не був підкріплений відповідною інформаційною кампанією. Та й відверте несприйняття багатьма західними політиками євроінтеграційних устремлінь українського керівництва не сприяє популяризації західного вектора.

Усе це накладається на різке зниження життєвого рівня й перетворюється на ідеологічний коктейль, що його заповзято збовтує низка політиків і підносить населенню. У ньому змішано все: неприйняття НАТО і ЄС, захист православ'я, державний статус російської мови і необхідність налагодження відносин з Росією.

Як результат, сьогодні надання російській мові статусу державної чи, принаймні, регіональної розглядається швидше не як захід, спрямований на збереження культурного розмаїття або захист прав меншостей, а як перший крок на шляху україно-російського зближення.

І, нарешті, в мовному питанні є ще й правовий аспект. У країні, де високий рівень правового нігілізму і де незнання законів, на жаль, поки що норма, розмови про те, що права представників інших національностей не захищені законом, знаходять своїх вдячних слухачів. Тим часом правова база, яка регламентує використання російської мови, а також мов інших етнічних груп, існує. Достатньо лише уважно прочитати той самий Закон «Про мови в Українській РСР».

Безумовно, він уже застарів, але він діє дотепер і в ньому, зокрема в ст.3, чітко сказано, що в роботі державних, громадських органів, підприємств та організацій, «розташованих у місцях проживання громадян інших національностей (міста, райони, сільські й селищні ради, сільські населені пункти, їх сукупність), можуть використовуватись поряд з українською також їхні національні мови».

Друга частина тієї самої статті вказує на те, що в разі, коли громадяни іншої національності зазначених населених пунктів не володіють у належному обсязі національною мовою або коли в межах даних адміністративно-територіальних одиниць і населених пунктів компактно проживає кілька національностей, кожна з яких не становить більшості населення даної місцевості, у роботі органів та організацій може використовуватись українська мова або мова, прийнята для всього населення.

А стаття 4 взагалі визначає російську мову як мову міжнаціонального спілкування.

Здавалося б, усе ясно. Та є нюанси. По-перше, найвищим рівнем адміністративно-територіальної одиниці, на яку поширюється чинність закону, є район. По-друге, поняття «можуть» зовсім не означає «зобов'язані». Втім, що не заборонене, те дозволене, тож цілою низкою міських і районних рад Одеської області в 90-і роки було прийнято рішення про використання російської мови.

Статус російської мови був спеціально обумовлений в одному з перших документів незалежної України — Декларації прав національностей України. Сьогодні цей документ незаслужено забутий, однак у 1991 році саме його прийняття дало змогу знизити напругу в багатонаціональних південних районах Придунав'я. У ньому, зокрема, йдеться про те, що українська держава забезпечує своїм громадянам право вільного використання російської мови. «У регіонах, де компактно проживає кілька національних груп, нарівні з державною українською мовою може функціонувати мова, прийнята для всього населення даної місцевості».

Особливу роль російської мови відзначено і в Конституції України, якою «гарантується вільний розвиток, використання і захист російської, інших мов національних меншин» (ст.10).

Таким чином, правова база для використання російської мови, так само й інших мов, існувала протягом усіх 15 років незалежності української держави. Більш того, Україна ще в 1996 році підписала такий важливий документ, як Європейська хартія регіональних мов або мов меншостей.

Уважне прочитання цього документа показує, що він практично нічого не додає до чинного в Україні законодавства про мови й національні меншості. Однак є і низка нововведень. По-перше, привнесено дуже розмите поняття «регіональна мова» і, по-друге, виписано положення про використання національних мов або мов меншостей у роботі органів місцевого самоврядування та судової влади.

Варто відзначити, що положення хартії в Одеській області реалізовувались і до її ратифікації. Зокрема, газета Одеської обласної ради «Одесские известия»—«Одеські вісті» з моменту заснування виходить двома мовами, російською й українською. Відповідно, двома мовами публікуються й офіційні документи. У регіоні виходять газети болгарською, молдавською, івритом, радіо- й телепередачі — болгарською, молдавською, гагаузькою мовами. У сільських районах газети виходять як російською, так і українською, нерідко зі сторінками мовами національних меншостей.

Є також національні школи, для яких готуються кадри у вузах Одеської області, було вирішено питання про те, щоб випускники шкіл з молдавською мовою навчання могли складати іспити до вузів рідною мовою.

Але для повнішої реалізації передбачених хартією заходів не вистачає основного: державного фінансування й державної підтримки. Наприклад, підтримка національних видань в Одеській області багато в чому здійснювалася з досить убогого обласного бюджету. Тривалий час не вирішувалося питання про виділення частот облдержтелерадіокомпанії, яка веде мовлення національними мовами. І це, до речі, також може бути прикладом відсутності регіональної політики.

Разом з тим, боротьба, що розгорнулася довкола ратифікації хартії, перетворила її на своєрідний прапор прибічників надання російській мові статусу другої державної. Закон про ратифікацію хартії набув чинності лише 1 січня 2006 року. Тобто, період між її підписанням і початком реалізації склав, без малого, десять років.

Упевнений, якби держава раніше почала реалізовувати положення хартії, то політичну гостроту мовного питання було б знято і воно б не слугувало ще одним фактором розколу. Тим більше, що, відповідно до українського закону, положення хартії поширюються на мови 13 національних меншостей, а не тільки на одну російську.

Тому оптимальним шляхом виходу з ситуації могло б стати ухвалення рішення, відповідно до якого в таких багатонаціональних регіонах, як Одеська область, положення хартії поширювалися б і на мови інших національних меншостей: болгар, гагаузів, молдаван, євреїв, поляків. Органи місцевого самоврядування мають самі зробити свій вибір на користь однієї з цих мов. Яким би він не був, його треба буде поважати й підкріплювати відповідним фінансуванням з боку держави. Тільки в такому разі ми матимемо вигляд справжньої реалізації хартії, а не політичного демаршу.

Навіть таку складну для України проблему, як мовна, можна і треба вирішувати в правовому полі. Необхідне прийняття нового закону «Про мови», оскільки чинний уже морально застарів. Звичайно, політична нестабільність у країні не сприяє цьому, але це ще не привід для тотального правового нігілізму.

Та зрештою, крім Європейської хартії регіональних мов або мов меншостей, Україна ратифікувала і такий важливий документ, як Європейська хартія місцевого самоврядування, котра, на жаль, також виконується не повною мірою. Може, варто зосередитися і на її реалізації. Тоді багато гострих питань зникнуть самі по собі.

Сергій ГРИНЕВЕЦЬКИЙ,
депутат
Одеської обласної ради.

Мовну ситуацію в Україні слід розглядати у трьох вимірах: культурному, політичному і пов'язаному з ним правовому

ЕВОЛЮЦІЯ

виконавча гілка

ВЛАДИ

XIV. «Постійно діюча парламентська більшість бере на себе відповідальність...»

Коаліційні переговори із «зачиненими дверима»

Проголосивши 24 серпня 2004 року тезу про необхідність переходу до парламентсько-президентської форми правління, Президент одночасно висловився за утворення парламентської більшості, котра має сформувати уряд: «Хай цей уряд разом із більшістю реалізує свою економічну політику і несе відповідальність за цю політику перед народом». Та коли зважити, що реалізація цих намірів вимагала внесення змін до Конституції, то про їх декларативність заявляли навіть представники пропрезидентських сил. «Уявіть собі, що створено парламентську більшість, чи може вона формувати уряд?», — запитував лідер фракції СДПУ(о) Леонід Кравчук, нагадуючи при цьому, що в Конституції чітко записано: уряд формує Президент, а парламент лише дає згоду на призначення прем'єра. Тобто, право парламентської більшості на формування уряду не було закріплене конституційно, а відтак, глава держави міг дати слово, але так само міг його у будь-який момент забрати. Тим паче, що схожу ідею, котра мала назву «солідарна відповідальність Кабінету Міністрів і Верховної Ради», у 1999 році вже намагалися реалізувати під час урядування Віктора Ющенка. Проте саме внаслідок законодавчої неврегульованості обов'язків та відповідальності у трикутнику Президент—уряд—парламент ця «недокоаліція» була недовговічною.

Таким чином, загалом продуктивна теза про парламентську відповідальність уряду наштовхувалася на необхідність внесення масштабних змін до Конституції України, що в тогочасних політичних умовах було малоймовірним. У цій ситуації лідер блоку «Наша Україна» В. Ющенко звернувся до Президента з пропозицією підписати разом з демократично сформованою більшістю Верховної Ради та Кабінетом Міністрів Договір про спільні дії (як політичну гарантію узгоджених дій усіх гілок влади) та підтримати ініціативу «Нашої України» зі створення парламентської більшості на основі його політичної сили — лідера парламентських виборів. На думку Ющенка, свідченням готовності Леоніда Кучми до такого кроку мало стати ухвалення найближчим часом кадрових, організаційних і нормативних рішень, серед яких, зокрема, вимога «усунути від процесу формування парламентської більшості адміністрацію Президента». Крім того, лідер «Нашої України» закликав Президента «забезпечити участь влади у Всеукраїнському форумі демократичних сил (відбувся 14-15 вересня 2002 р.), що продемонструє її готовність до відкритого діалогу з суспільством» («Голос України», 31 серпня 2002 р.).

Тим часом у парламенті тривали міжфракційні консультації стосовно утворення майбутньої парламентської більшості. Проте, як зазначив лідер фракції «Трудова Україна» і ППУ Сергій Тігіпко, «не всі з дев'яти фракцій, які заявили свою готовність увійти до більшості, нині готові до співпраці з фракцією Ющенка» («Голос України», 10 вересня 2002 р.). Незважаючи на це, 15 вересня, під час ініційованого «Нашою Україною» Форуму демократичних сил, лідери п'яти депутатських фракцій і груп — «Нашої України», партій «Трудова Україна» і ППУ, НДП, «Аграрники України» і «Демократичні ініціативи» — підписали заяву про початок формування парламентської більшості. Але цей процес по суті було зупинено вже наступного дня, коли стартувала акція «Повстань, Україно!», до організаторів якої — «бютівців», соціалістів та комуністів — приєдналися й «нашоукраїнці» на чолі з Ющенком. Учасники акції ухвалили звернення, в якому вимагали створення парламентської більшості на основі політичних сил, які одержали найбільше голосів на парламентських виборах, усунення Л. Кучми від виконання президентських обов'язків, призначення дострокових виборів Президента. Увечері учасники акції встановили на підходах до адміністрації Президента намети, але вже вночі їх було знесено. Утім, незважаючи на участь в акції опозиції, лідер «нашоукраїнців» наступного дня висловив думку, що «конфлікт 16 вересня ще не зайшов далеко, а тому можливості для діалогу не вичерпано». Ю. Тимошенко з цього приводу зауважила: Ющенко «все ще намагається увійти в зачинені двері. Своїми хитаннями Віктор Андрійович завдає шкоди Україні і собі». І, хоча 24 вересня Ющенко вже не брав участі у масових акціях опозиції, «двері» справді було зачинено.

Меншість, яка стала більшістю

Остаточно це стало зрозуміло 27 вересня, коли керівники дев'яти пропрезидентських фракцій і груп заявили про формування постійно діючої парламентської більшості у Верховній Раді. «Ця більшість візьме на себе відповідальність за законотворчу роботу парламенту і утворення коаліційного уряду відповідно до пропозицій Президента України щодо здійснення політичної реформи», — йшлося у заяві більшості. Крім того, «більшовики» погрожували: якщо опозиція вдасться до блокування роботи парламенту, буде ініційовано переобрання керівництва комітетів Верховної Ради. Після цього зі зверненням до українського народу виступив Президент Л. Кучма. «Непримиренні вимагають, щоб я подав у відставку. Категорично заявляю: я цього не зроблю», — сказав глава держави. Цілком очевидно, що впевненість Л. Кучми базувалася саме на підписаній 27 вересня 2002 року Угоді про утворення та основні засади діяльності постійно діючої парламентської більшості у Верховній Раді України, хоча офіційну заяву про утворення більшості у складі 231 народного депутата було зроблено лише 8 жовтня. Зауважимо, що ця більшість стала можлива завдяки рекрутуванню до неї депутатів з опозиційних фракцій.

Угоду «Про утворення та основні засади діяльності постійно діючої парламентської більшості» підписали: від фракції «Аграрники України» Катерина Ващук, від НДП — Валерій Пустовойтенко, від фракції ППУ та «Трудова Україна» — Сергій Тігіпко, від «Регіонів України» — Раїса Богатирьова, від СДПУ(о) — Леонід Кравчук, від депутатської групи «Демократичні ініціативи» — Степан Гавриш, від «Європейського вибору» — Володимир Пєхота, від «Народного вибору» — Микола Гапочка та від «Народовладдя» — Богдан Губський. Декларуючи підтримку серпневій президентській ініціативі, учасники більшості зазначали, що це «передбачає здійснення в Україні конституційної, політичної та адміністративної реформ шляхом внесення змін до Конституції України, створення правового поля для переходу України до парламентсько-президентської республіки, пропорційної виборчої системи, формування коаліційного уряду, законодавчого визначення засад, механізмів утворення і функціонування парламентської більшості та парламентської опозиції, законодавчого врегулювання процесу узгодження дій та солідарної відповідальності всіх гілок влади».

В угоді зазначалося, що керівними органами парламентської більшості є загальні збори та координаційна рада, а керівною особою — координатор більшості. Серед першочергових організаційно-політичних завдань парламентської більшості, зокрема, були: «проведення перерозподілу керівних посад у Верховній Раді», «участь у формуванні на основі пропорційного представництва коаліційного Кабінету Міністрів України за квотами депутатських фракцій і груп постійно діючої парламентської більшості», «розробка пакету законодавчих актів, необхідних для проведення в Україні конституційної, політичної та адміністративної реформи».

Відповідно, учасники більшості брали на себе відповідальність за роботу Верховної Ради та за результати роботи своїх представників у складі коаліційного Кабінету Міністрів. Невід'ємною частиною цієї угоди було положення від 27 вересня «Про постійно діючу парламентську більшість у Верховній Раді четвертого скликання». За цим положенням більшість вважалася утвореною з моменту офіційного повідомлення про її формування на пленарному засіданні Верховної Ради за умови подання особистих письмових заяв «про згоду на входження до складу постійно діючої більшості не менш як 226 народними депутатами України». Відповідно, зменшення її чисельного складу вело до припинення діяльності парламентської більшості. Стосовно кадрових питань суб'єкти парламентської більшості (фракції та групи) мали право «висувати претендентів на посаду прем'єр-міністра з метою визначення шляхом рейтингового голосування єдиної кандидатури на цю посаду», та зобов'язувались «забезпечити одностайність під час голосування у Верховній Раді за попередньо визначеного єдиного кандидата на посаду прем'єр-міністра України» («Голос України», 10 жовтня 2002 р.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

12 жовтня 2002 року. Учасники «Народного трибуналу» звинуватили Л. Кучму у порушенні 35 статей Кримінального кодексу.

14 жовтня координаційна рада більшості по суті ухвалила рішення про перерозподіл парламентських комітетів і планувала винести це питання на розгляд Верховної Ради. Проте на заваді стала нестійка конструкція більшості, бо варто було 16 жовтня чотирьом народним депутатам на знак протесту проти нападу на народного депутата Володимира Сівковича заявити про призупинення свого членства у більшості, як це утворення стало недієздатним. За такої ситуації було поновлено переговори між фракціями «Трудова Україна», «Регіони України» та «Наша Україна». 18 жовтня лідер УНР Юрій Костенко повідомляв, що «представники «НУ» зустрінуться зі своїми колегами з цих фракцій, аби завершити розробку коаліційної угоди і доопрацювати до кінця принципи формування коаліції» («Урядовий кур'єр», 22 жовтня 2002 р.). Про готовність до переговорів з «НУ» «без будь-яких попередніх політичних умов» заявив і лідер СДПУ(о) Віктор Медведчук, хоча при цьому й порадив В. Ющенку відкликати

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

16 вересня 2002 року — акція «Повстань, Україно!». «Діалог» влади і опозиції під стінами адміністрації Президента.

свій підпис під резолюцією учасників акції «Повстань, Україно!».

Проте ці переговори тривали лише кілька днів. 21 жовтня в Українському домі за участю Президента, Прем'єр-міністра та Голови Верховної Ради відбулися збори народних депутатів — членів парламентської більшості, під час яких Л. Кучма ще раз підтвердив свою готовність прийняти узгоджені більшістю кандидатури членів коаліційного уряду та прем'єр-міністра, а парламентська більшість та уряд мають взяти на себе солідарну відповідальність за результати роботи коаліції. Утім, як зазначав народний депутат Василь Сіренко (фракція КПУ), з одного боку, наслідком створення парламентської більшості стала цілковита концентрація державної влади в руках однієї людини — Президента, а з другого — глава держави всупереч конституційним нормам робить спробу перекласти відповідальність на парламентську більшість. «Згідно з п. 9 п. 10 ст. 106 Конституції України Президент призначає Прем'єр-міністра, членів Кабінету Міністрів, керівників інших центральних органів виконавчої влади, голів місцевих державних адміністрацій. А згідно з ч. ІІ ст. 106 Конституції України Президент не може передавати свої повноваження іншим особам чи органам. То які правові конституційні підстави є для передавання парламентській більшості — частині парламенту — права формувати уряд, по суті, президентські повноваження?», — запитував В. Сіренко. А лідер «НУ» В. Ющенко зазначив, що «основна вимога тих, хто негативно оцінює політичну ситуацію в країні, — зміна системи влади через внесення змін до Конституції і законів України», бо «владу змінює або парламент, або силовим методом вулиця».

Суб'єкти парламентської більшості також ніяк не могли дійти згоди стосовно єдиної кандидатури на посаду прем'єр-міністра, бо, по суті, їм належало визначитися з прізвищем майбутнього провладного претендента на посаду Президента України. Тож 25 жовтня на вибір глави держави було запропоновано чотири прізвища: чинного глави уряду Анатолія Кінаха, першого віце-прем'єра Олега Дубини, голови Державної податкової адміністрації Миколи Азарова та голови Донецької облдержадміністрації Віктора Януковича. І хоча при цьому «більшовики» заявили, що погодяться з будь-яким вибором, Л. Кучма від такої честі відмовився й зазначив, що парламентська більшість має самостійно визначитися з єдиною кандидатурою на прем'єрську посаду. Та учасники більшості ніяк не могли визначитися з «єдиною кандидатурою» на посаду прем'єра. Мало того, чинний глава уряду А. Кінах заявив, що добровільно з посади прем'єр-міністра не піде, бо, на його думку, «проведення політичної реформи в Україні не повинне перетворюватися на торгівлю посадами». Але подальші події засвідчили, що Л. Кучма свій вибір таки зробив і що це було вочевидь не на користь чинного прем'єра. А щоб стимулювати переговорний процес, Президент вдався до перевіреної тактики — розкритикував дії уряду з ухвалення та виконання держбюджету і заявив, що вони в цьому повинні подати заяву про відставку.

«Квотний» уряд Януковича

Розв'язка настала 16 листопада 2002 року — в указі Президента «Про відставку Кабінету Міністрів України» зазначалося: повноваження уряду А. Кінаха припинено «у зв'язку з необхідністю реалізації проголошеного курсу на реформування політичної системи в державі, забезпечення з цією метою конструктивної взаємодії і співпраці з Верховною Радою України у створенні відповідального і ефективно діючого уряду». Сам А. Кінах президентську оцінку діяльності його уряду назвав «об'єктивною».

21 листопада 2002 року Верховна Рада 234 голосами дала згоду на призначення В. Януковича новим Прем'єр-міністром України. Його кандидатуру підтримали фракції парламентської більшості та по одному голосу дали «Наша Україна» і СПУ. Підписавши указ про призначення В. Януковича Прем'єр-міністром України, Л. Кучма зазначив, що голосування за главу уряду засвідчило: «У парламенті є більшість, і ця більшість запропонувала власну кандидатуру та з сьогоднішнього дня взяла відповідальність і за себе, і за той уряд, який буде сформований цією більшістю». Зазначимо, що ці слова аж ніяк не узгоджувалися з реаліями, бо насправді парламентська більшість трималася купи лише під тиском адміністрації Президента та особисто Л. Кучми. Яскравим свідченням її нестабільності стало голосування (відбулося того ж таки тріумфального для Януковича 21 листопада) за проект Держбюджету на 2003 рік, коли Верховна Рада, незважаючи на заперечення нового глави уряду та близької до нього депутатської групи «Регіони України», схвалила у другому читанні не урядовий, а парламентський варіант бюджету. Пізніше, 28 листопада, парламент не підтримав пропозицію «постійно діючої парламентської більшості» про звільнення Володимира Стельмаха з посади голови Нацбанку. Звільнити В. Стельмаха та призначити на посаду голови Нацбанку С. Тігіпка «більшовикам» удалося лише 17 грудня 2002 року, проте для цього їм довелося провести голосування іменними бюлетенями з обов'язковим зазначенням прізвища народного депутата, номера його посвідчення та особистого підпису. Все це аж ніяк не свідчило про монолітність та сталість парламентської більшості.

Фото УНІАН.

17 грудня 2002 року. Лідери опозиційної четвірки —Петро Симоненко (КПУ), Юлія Тимошенко (БЮТ), Віктор Ющенко («Наша Україна») та Олександр Мороз (СПУ) — заявили, що в Україні здійснено спробу державного перевороту.

25 листопада відбулася зустріч Прем'єр-міністра В. Януковича з Головою Верховної Ради В. Литвином та керівниками фракцій парламентської більшості, під час якої було погоджено кандидатури майже всіх віце-прем'єрів та міністрів. Наступного дня Президент своїми указами призначив першого віце-прем'єр-міністра, міністра фінансів Миколу Азарова (за квотою групи «Європейський вибір») та віце-прем'єрів Дмитра Табачника (квота фракції партій ППУ та «Трудова Україна»), Віталія Гайдука (квота фракції СДПУ(о) та Івана Кириленка (квота фракції Аграрної партії). 30 листопада було призначено решту членів Кабінету Міністрів: міністра праці та соціальної політики Михайла Папієва, міністра транспорту Георгія Кірпу, міністра освіти і науки Василя Кременя (усі за квотою СДПУ(о), міністра економіки та з питань європейської інтеграції Валерія Хорошковського, міністра промислової політики Анатолія М'ялицю (за квотою фракції ПППУ та «Трудова Україна»), міністра охорони здоров'я Андрія Підаєва, міністра з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи Григорія Реву (квота групи «Народовладдя»), міністра культури і мистецтв Юрія Богуцького, міністра екології і природних ресурсів Василя Шевчука (квота НДП), міністра аграрної політики Сергія Рижука (квота Аграрної партії), міністра палива та енергетики Сергія Єрмілова (квота групи «Демократичні ініціативи»), міністра оборони Валерія Шкідченка, міністра внутрішніх справ Юрія Смирнова, міністра юстиції Олександра Лавриновича, міністра закордонних справ Анатолія Зленка та урядового секретаря Володимира Яцубу (квота Президента). Зіставивши склад кабінету В. Януковича із кабінетом А. Кінаха, побачимо, що міністерські портфелі зберегли дев'ять міністрів (Рижук, Смирнов, Шкідченко, Лавринович, Зленко, Богуцький, Кірпа, Кремень, М'ялиця), урядовий секретар Яцуба та Гайдук, який пішов на підвищення, отримавши портфель віце-прем'єра.

Солідарна неспроможність парламентської більшості

4 грудня уряд і парламентська більшість підписали протокол про закріплення розподілу посад у Кабінеті Міністрів України. Як зазначав лідер фракції СДПУ(о) Л. Кравчук, у документі конкретно визначено, які урядові посади закріплено за кожною фракцією більшості, та окреслено квоту кожної фракції. А оскільки кожна парламентська фракція мала нести відповідальність за свого представника в уряді, то у протоколі закріплювалося право фракції на відкликання свого висуванця у разі порушення ним політичних домовленостей. Замість відкликаного міністра фракція згідно зі своєю квотою могла запропонувати нову кандидатуру. Зазначимо, що цей принцип на практиці не застосовувався. Тим паче, що Конституція України не передбачала ані процедури призначення міністрів депутатськими фракціями, ані процедури їх відкликання, тож ця обставина перетворювала підписаний документ на чергову необов'язкову політичну декларацію. До того ж 13 із 22 членів цього «партійно-коаліційного Кабміну» були позапартійними, що також послаблювало фракційну відповідальність урядовців.

Прагнучи хоч якось легітимізувати нову владну конструкцію, 7 грудня у Маріїнському палаці Голова Верховної Ради В. Литвин, Прем'єр-міністр В. Янукович та керівники дев'яти фракцій і груп, які увійшли до складу парламентської більшості, підписали політичну угоду між Верховною Радою і Кабінетом Міністрів про співпрацю і солідарну відповідальність. Це дало підстави Президенту заявити, що відтепер влада в Україні єдина. «Парламентська більшість отримала можливість сформувати коаліційний уряд, через який вона проводитиме свою політику і за який вона несе повну відповідальність. Сам уряд, у свою чергу, є виразником волі парламентської більшості та її консолідатором», — заявив він і порадив більшості взяти на себе всю повноту відповідальності за діяльність парламенту, зокрема за роботу парламентських комітетів. Відтак 17 грудня парламентська більшість, втілюючи настанови Л. Кучми, ухвалила постанову про «ротацію» голів і перших заступників голів комітетів Верховної Ради і перебрала на себе керівництво комітетами Верховної Ради. У відповідь опозиційні фракції («Наша Україна, КПУ, СПУ та БЮТ) оприлюднили заяву «Про факт державного перевороту в Україні» і вдалися до блокування роботи парламенту. У цій ситуації стала очевидною слабкість утвореної зусиллями адміністрації Президента «постійно діючої парламентської більшості», тож 24 грудня «більшовики» були змушені підтримати постанову «Про деякі заходи щодо забезпечення роботи Верховної Ради», яка накладала мораторій на зміну керівництва комітетами Верховної Ради. Показовим прикладом неспроможності більшості стало ухвалення 25 грудня Держбюджету на 2003 рік — незважаючи на заяву прем'єра В. Януковича про те, що це голосування стане першою серйозною перевіркою для підписантів політичної угоди (вона передбачала солідарну відповідальність за розробку і затвердження невідкладних законопроектів — **С. Л.**), бюджет було ухвалено завдяки підтримці опозиційних фракцій, тим часом як частина фракцій більшості, зокрема СДПУ(о), не підтримала урядових пропозицій. А це означало, що під красивою обгорткою політичної угоди між постійно діючою парламентською більшістю і коаліційним урядом насправді не було ні постійної більшості, ні коаліції, ні солідарної відповідальності.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

(Продовження.

Початок у №№ 242, 247 за 2005 р., у № 67, 109 за 2006 р.).

Фото Валерія СОЛОВЬЄВА (УНІАН).

7 грудня 2002 року, Маріїнський палац. Президент Л. Кучма аплодує Голові Верховної Ради В. Литвину та Прем'єр-міністру В. Януковичу, які обмінюються підписаними екземплярами політичної угоди про співпрацю і солідарну відповідальність.

У Криму, а також в Одеській і Херсонській областях розпочали збирання зернових

Кабмін затвердив мінімальні закупівельні ціни на молоко: ціну за тонну сировини вищого сорту, приміром, установлено на рівні 1250 гривень

Череду пригнали... американці

На прохання територіальної громади села Майдан Вінницького району ще на один рік продовжено фінансування проекту розвитку тваринництва в індивідуальному секторі.

Протягом чотирьох років сільські господарі отримували кошти від міжнародної благодійної фундації «Хайфер проджект інтернешнл». Першого липня термін дії проекту закінчився. Але селяни не хотіли прощатися зі своїми американськими благодійниками. Тому звернулися з проханням до керівництва фундації продовжити співпрацю. «Відверто кажучи, не дуже сподівалися, що нам підуть назустріч, — каже сільський голова Юрій Царук **(на знімку).** — Хоча невелика надія таки жевріла...

Юрій Царук давно чув про діяльність фундації. Знав, що вона фінансує в різних областях України 15 проектів. Підтримує розвиток свинарства, розведення коней, бджіл... Порадившись із депутатами, сільський голова вирішив подати на конкурс власний проект розвитку територіальної громади. В їхньому селі дуже шанують корів. Тут корівка-годувальниця є священною. У Майдані не почуєте словосполучення «доглядати телятко». Місцеві селяни в такому разі кажуть інакше: «викохувати телятко». Ось і взяли за основу проекту питання розвитку тваринництва в індивідуальному секторі. Однак співпраця фундації з сільською громадою починалася непросто.

— По-перше, американці дуже ретельно знайомилися з людьми, яким планували передати тварин, — каже Ю. Царук. — Кандидатури визначала громада. Насамперед вирішили підтримати багатодітні сім'ї, а також ті, що не мають належного достатку. Однак представники фундації вважали за потрібне особисто переконатися в тому, чи здатна запропонована родина доглядати тварин. Пригадую, був випадок, коли в одній оселі нас зустрів нетверезий господар. Підвів він нас. Незважаючи на те, що сім'я жила у злиднях, американці не піддалися на наші вмовляння. Запропоноване прізвище одразу було викреслене.

Така прискіпливість поперваx викликала певну підозру. Люди не вірили, що зможуть безкоштовно отримати племінну худобу. Бо розуміли: коштує вона великих грошей — не менш як сім тисяч гривень треба заплатити за племінну корівку. Мовляв, який резон заокеанським благодійникам витрачатися?.. Інші натякали на те, що селян тим самим втягують в чергову аферу. Нібито з часом кошти за тварин все-таки доведеться повернути, але вже з відсотками.

Дивувало й те, чому це благодійники весь час торочать про гендер. У селі й слова такого ніхто не знає. Коли розтлумачили його значення, з'явилися нові запитання — до чого тут стосунки в сім'ї і... худоба? Натомість американці хотіли впевнитися, чи «впрягатимуться» до догляду за корівками, як кажуть, дружно, всією сім'єю, чи вся робота ляже на плечі когось одного. Воно ж далекі від знання нашого побуту.

У договорі була ще одна обов'язкова умова: першу теличку, яку приведе корова, господар повинен передати комусь із односельчан. На свій вибір. Але також безкоштовно. Якщо ж народиться бичок, залишає його для себе.

Зате як здивували селяни американців! Коли ті привезли в село перших десять корів, у Майдані влаштували свято корівки-годувальниці. Присутні на цьому заокеанські гості були вражені тією любов'ю до тварин, яку вони побачили тут. Як мовиться, не встигли й оком змигнути, як десь узялися сплетені віночки, а жінки любовно стали чіпляти їх на шиї тварин. Американці казали, що такого не бачили ніде, навіть в Індії, де корова є священною.

Протягом чотирьох років жителі Майдану отримали від благодійної фундації 30 племінних корів. Стільки ж передано від них телиць. Загалом тут нині є 300 голів дійних тварин. Дуже прикро, каже сільський голова, що молоко так «впало» в ціні. Вінницький молокозавод закуповує його зараз лише по 55 копійок за літр. Це вдвоє менше, ніж на ринку. Шкода людської праці. Бо біля корівки треба добряче находитися. Але хай там що, наголошує Ю. Царук, власники корів таки трохи розбагатіли за рахунок американської череди.

Представники фундації, прибувши до села для підбиття підсумків роботи проекту найперше проаналізували матеріальне становище тих, кому передали корівок. Відвідали сім'ї і під час невимушеної розмови довідалися все, що хотіли. Люди дуже задоволені започаткованою справою. І вони не приховували цього від гостей. Не дивно, що жодної з корів не довелося відбирати. А умовами це передбачено: якщо господар занехаяв худобину, погано доглядає, абияк годує — все це є підставою, щоб тварину передати хазяйновитій сім'ї.

А ще американці навчали жителів Майдану основам зоотехнії, ветеринарії, давали знання з абетки ведення бізнесу. Також оплачували послуги ветеринарного лікаря. Фінансували придбання необхідних медпрепаратів. Штучне запліднення теж робилося за їхні гроші. Вони посприяли і створенню пасовища. Не рідше, як двічі на рік, виділяли кошти на закупівлю концкормів.

У планах сільського голови підготувати ще один проект. Можливо, він стосуватиметься розвитку племінного свинарства, а може, розводитимуть коней. Але це на перспективу.

Віктор СКРИПНИК.

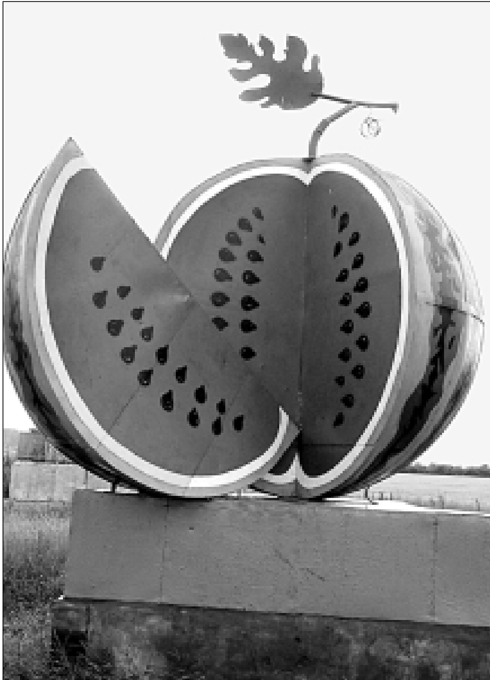
Вінницька область.

Фото автора.

Рівняння на «Піонер»

Біля повороту на Любимівку зупиняється мало не кожне авто, що мчить швидкісною трасою Сімферополь—Москва. Увагу, а радше здивування, викликає у водіїв величезний розкішний... кавун! Він червоніє на високому п'єдесталі, зваблюючи соковитістю «відрізаної» скиби. Уся трава біля підніжжя витолочена — ото стільки бажаючих сфотографуватися тут на згадку. У газетах писали, що то — єдиний у світі меморіал смугастій ягоді!

«Не треба мене знімати на тлі сходів, — опирається журналістському фотооб'єктиву Олександр Ткаченко. — Ось коли зберемо врожай, тоді й приїздіть — «курчат рахуватимемо». За спиною директора господарства — ген, скільки око сягає, простяглися рівнесенькі (жодного бур'янцю!) рядки сої. Різко змінилася картина порівняно з тою, що була лиш торік. Утім, щоб переконатися, досить позирнути у протилежний бік, через дорогу. Тут, уздовж асфальтового тракту, прозваного чомусь «циганським», пишно підносяться в людський зріст рясні будяки. Та не лише вони — вкрила околиці «поля» навіть молода акація, що відбиває парость від лісозахисної смуги. І отаких, зарослих бур'яном, 600 гектарів серед восьми з половиною тисяч, якими володіє Любимівка.

— Оце та земля, яку розпаювали, — пояснює на моє здивоване «чому» Олександр Григорович. — Не в змозі люди впорати сьогодні землю самотужки, приходять, просять: візьміть і наші паї в обробіток. Але ж нерідко на заваді «географічна» незручність — як обробляти гектар-два посеред лану?..

На фасаді контори дослідного господарства «Піонер», що в Нововоронцовському районі Херсонщини, — з червоного граніту вивіска. Збереглася ще від радянських часів. Давно забута абревіатура ВАСХНІЛ сьогодні в багатьох викликає запитання: що то є? А то нагадує про «історичну» місію «Піонера» — впроваджувати в сільськогосподарське виробництво науку, якою переймалася тоді Всесоюзна академія сільськогосподарських наук імені Леніна. Потужне було господарство, гриміло своїми здобутками, на ньому трималося все в Любимівці. Сьогодні про це свідчать фотографії та вирізки із газет, що дбайливо зберігаються у шкільному музеї. «На славних трудових подвигах землярків виховуємо любов та повагу до рідного краю в підростаючого покоління», — зазначає директор місцевої школи Жанна Ткаченко, демонструючи важкуватий том історії села. Освітній заклад і сьогодні у скрутну хвилину звертається, звісно ж, до контори. Але й школа в боргу не залишається: навесні учні залюбки виходять на сапання, чим істотно допомагають господарству, та й собі копійчину, хоч на зошити, все ж заробляють. Заодно й виробнича практика забезпечена.

Утім, свій науковий профіль господарство зберегло, як і за колишніх часів, коли вирощували насінневий матеріал пшениці, ячменю, гороху, кукурудзи... Своєрідний «полігон» Інституту землеробства південного регіону УААН — «Піонер» спеціалізується, як і колись, на вирощуванні елітного насіння. Коли півтора року тому Олександр Ткаченко прийшов на посаду керівника, найперше, за що взявся, це за пошук коштів. До столиці поїхав обивати пороги і таки домігся свого — УААН для своєї «дитини» виділила 100 тисяч «стартових» гривень. Але ж для господарства з боргами попередніх років цих грошей, звісно, замало. І Олександр Григорович знаходить заможнішого партнера в особі підприємства «Продексім». Саме партнера, бо не в оренду землю здав «Піонер», а уклав угоду на спільний обробіток.

— Крім традиційних зернових — пшениці та ячменю, — робимо акцент на нетрадиційних культурах: соя, сорго і навіть льон, на олію якого є нині попит, — зазначає заступник директора ВАТ «Продексім» Андрій Гладиш.— Але головне, що насіння цих культур не заморське, розраховане на ідеальні умови, а своє, адаптоване до нашого середовища і вирощене під пильним «науковим» оком. Є потреба і в насінні кормових культур, що набувають популярності — адже в кожного у дворі тепер, вважай, тваринницький міні-комплекс.

Про присутність науки у всьому виробництві промовисто говорить робочий кабінет заступника — поруч з ноутбуком, факсом та ксероксом в Андрія Андрійовича сусідує звичайнісінький... сачок! Такий, яким юні натуралісти ловлять метеликів для спостережень. Але то лише на перший погляд сачок здається школярським. Усе зроблено класично, каже досвідчений агроном: узяв в управлінні сільського господарства розміри, у дружини випросив тюлеву фіранку, власноруч обшив дротяний обідок. Тепер крокує рапсовим, приміром, полем по науці: десять кроків зробив — і черпнув сачком. Кількість «пійманих» шкідників множимо на площу, от і підраховуємо, скільки й якого обробітку потрібно.

— Вся робота в господарстві ґрунтується на високоінтенсивних технологіях вирощування, — додає до сказаного директор. — Це стосується не лише зернових, а й овочевих культур, з урожайності яких утримуємо лідерство в районі. До того ж без зрошення.

І хоч не спеціалізується «Піонер» на тваринництві, та все-таки і цю, що звично вважається збитковою, галузь, не збираються тут забувати. У найближчих планах — створення тваринницького репродуктора. Тут на підмогу прийдуть підсобні господарства, куди роздаватимуть поросят на відгодівлю, забезпечивши «казенним» харчем.

Звичайно, важкі попередні роки дають про себе знати: хоч і істотно скоротилися, але ще не повністю погашено борги у зарплаті. Завдяки партнерству з «Продексімом» спромоглися погасити шалені борги перед енергетиками. Поточна ж зарплата видається день у день. Звісно, є й невдоволені, хто доволі «розхолодився» в період безладу і неохоче підкоряється дисципліні, що знову запанувала в колективі. Вимагають роздержавлення й виходу з-під опіки наукового закладу. Але ж така спроба вже мала місце кілька років тому, коли на хвилі чергових виборів вибороли й виокремили частину площ під розпаювання. Оте заросле будяками поле — одне з кількох, що під паями. Чекає ефективного власника. Все-таки більшість любимівських селян зважають на міць і спроможність саме тих небагатьох в області держгоспів, що не підлягають розпаюванню

У селі знають: не буде базового господарства — не буде нічого. Бо хіба втримати сільській раді на її вбогий бюджет і школу, і садок, і ФАП, і водогін, і кладовище. Олександр Ткаченко, котрий упродовж багатьох років був Любимівським головою, знає те краще за інших. Тож ніколи і ні в чому не відмовляє односельцям, хоч би з чим звернулися. «Я народився і виріс на цій землі, на ній працювали мої діди й батьки. Хочу, — каже Олександр Григорович, педагог за фахом, — щоб нею пишалися мої діти й онуки. Впевнений, «Піонер» буде першим, кращим, заможнішим...».

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон — Любимівка.

Фото автора.

■ МОЛОЧНА АРИФМЕТИКА

Збиткова корова

Пустити годувальницю під ніж чи продавати молоко задарма — перед таким вибором нині стоять сільські жителі.

Багато селян вибір цей для себе вже зробили. З початку року населення області позбулося чотирьох тисяч корів. Якщо на кінець минулого року у приватних господарствах їх було 133,7 тисячі голів, то сьогодні залишилося 129,6. Для міського жителя цей процес пройшов не дуже поміченим. Молочної продукції на прилавках удосталь, і ціни залишилися, вважайте, на тому само рівні, а на окремі види, як-от на тверді сири, навіть дещо знизились. Зате селянський гаманець через молочну кризу сів на дієту. Тому й журяться, як з тою коровою вижити й утриматись на плаву, коли все навколо дорожчає, а молоко навпаки — дешевшає?

Володимир Дрозд, директор ПСП «Україна», що в селі Здовбиця Здолбунівського району, бідкається:

— За нинішньої цінової політики господарство протягне, може, до осені — не більше, хоча й нам удалося зберегти дійну череду. Торік ми мали прибутки, а нині молочна галузь пустить нас із торбами по світу. Міркуйте самі: якщо торік собівартість кілограма молока становила 92 копійки, а продавали його взимку за ціною до півтори гривні, то це було вигідно селянинові. Коли ж правителі наші не знайшли спільної мови з Росією і там перестали брати українську молокопродукцію, за сировину тваринникам стали платити лише гривню, а зараз ще менше — 90 копійок. То це ще по-доброму, бо багатьом і такої ціни не дають.

Але і собівартість молока за цей час на місці не стояла. З торішніх 92 копійок вона сягнула вище гривні. Отже, доять свої 525 корів у здовбицькому господарстві собі на збиток. Ситуація змушує відправляти корів на бойню. Володимир Дрозд каже, що не робить цього, не зменшує поголів'я «не тому, що ми такі хороші хазяї, а тому що не хочемо віддавати наших корів задарма». Бо нині за яловичину пропонують від 4,5 до 4,9 гривні. Хіба то ціна? Таж хорошу корову не просто і не скоро можна виростити.

Нині на фермах ПСП «Україна» 2100 голів худоби. Ніколи ще так багато не було, а все тому, що ніде її збути. Торік яловичину за собівартості 6,9 гривні за кілограм м'ясокомбінати купували по 7,9, та ще й дотація держави була — по 1,3 гривні на кілограм. Тепер, навіть продавши корову чи бичка за «хороші» гроші — 5 гривень, отримаєш 2 гривні збитків на кілограмі. От і чекають у Здовбиці кращих часів, коли в Києві нарешті поділять портфелі й зуміють звернути увагу на проблеми ціноутворення на сільгосппродукцію, бо де ще є таке у світі, щоб літр солярки за ціною прирівнювався до чотирьох літрів молока? Зрештою, оскільки виробництво молока і м'яса стає збиткове, то й про підвищення зарплати тваринникам мова не йде.

Стосовно корів, які стоять у приватному хліві, то господиня подоїть свою Рябуху безплатно. Але й у домашніх бухгалтеріях кожна сільська сім'я підрахувала для себе: здавати молоко невигідно. Тим паче що приватним сільським господарствам платять за нього ще менше, ніж «колгоспам», — по 60 копійок за літр.

— Від своєї корови видоюємо щодня по 18—20 літрів молока, — розповідає мешканка села Хрінники Демидівського району Марія Кушпа. — І хоча всі (а нас у хаті шість душ) любимо молоко і страви із нього, його таки забагато. Коли сировину приймали по гривні за літр, ми охоче здавали. Нині ж ціна зовсім мізерна — по 60 копійок. То лишки молока віддаємо рідним, знайомим, а то й виливаємо трьом свиням.

Так само чинить і Галина Чевтаєва із села Лішня цього ж району.

Ось така вона, селянська арифметика, яка змусила господарів уже цього року вирізати понад 4 тисячі корів. Звичайно, це позначилося на обсягах заготівлі: якщо за чотири місяці минулого року на Рівненщині заготовили 44 тисячі тонн молока, то за такий самий період нинішнього — на 7 тисяч тонн менше.

І хоча селяни й споживачі молокопродукції нарікають на переробників молока, які платять за сировину ледь не вдвічі менше, а продають готовий продукт за тією ж ціною, що була за рекордних заготівельних тарифів, проте ті переробники в цій ситуації — також потерпіла сторона. Голова правління ВАТ «Дубномолоко» Олексій Козловський не знає, куди нині подіти готову продукцію. 80 відсотків сирів, що виготовляли в Дубно, забирала Росія. Тепер вона від них відмовилася. А тому «Дубномолоко» купує в селян менше молока. За п'ять місяців нинішнього року його заготовлено на 10 тисяч тонн менше, ніж за такий самий період минулоріч. Тепер уп'ятеро менше виготовляють сиру, а 90 працівників цеху стали безробітними.

Нещодавно у ВАТ «Дубномолоко» мали побувати інспектори з російської ветслужби. До їх приїзду готувалися, сподіваючись відновити після цього візиту поставки сиру на сусідній ринок. Але інспектори Дубно оминули. Тим часом підприємство і далі сповзає у прірву молочної кризи.

Людмила МОШНЯГА,
Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото авторів.

Жнивують і переробники

■ ДОСВІД

Нікопольська багатюща земля ще від часів козацьких і по сьогодні годує не лишень свій регіон.

— Якщо приїжджають поважні гості в область, то врочистий коровай замовляють нам і печуть його «агроаврорівські» пекарі з нашого борошна, — ділиться «елементом» виробничого секрету мірошник Микола Козлов.

Осучаснений переробний комплекс у дочірньому підприємстві «Агро-Аврора» працює в замкненому режимі: посіяли, зібрали, переробили, реалізували. Нині своєрідний ювілей — десять років виповнилося відтоді, як у 1996-му після непростих процесів реформування в господарстві запрацював такий аграрний цикл, який відстояли трудовий колектив і керівник підприємства орденоносець Андрій Помазанський. Тисячі тонн вирощеного зерна пшениці, ячменю, кукурудзи та інших культур тут щорічно мелють не лише на борошно, а й на високоякісні крупи, на харчові добавки для відгодівлі свиней потужного свинокомплексу і залишаються незалежними від поставок чи інших бізнесових примх.

— Не тільки за наш млин, а й за олійницю та пекарню йшли закулісні «баталії», бо ж є такі спритні бізнесмени при сільгоспвиробництві, що побачили в переробці «швидкі» та надійні прибутки, от і чіплялися за наше майно, — це вже ділиться своїм досвідом боротьби завідувач олійниці Віктор Пометій.

Віктор Іванович також з дня пуску олійного цеху (так він звучить у звітах) дбає, щоб цей важливий продукт був високої якості, бо продавати в мережі «агроаврорівської» торгівлі чи видавати своїм робітникам на паї «сякий-такий» товар тут не допускають.

Нині переробники «Агро-Аврори» готуються до нового виробничого циклу, бо вже незабаром почнуться жнива на ланах господарства, а там і їхні — переробні — жнива.

Михайло СКОРИК.
Нікопольський район
Дніпропетровської області.

На знімках: мірошник Микола Козлов **(зверху)**; Віктор Красников; трударі олійного цеху Олександр Пометій, Віктор Красников та Віктор Пометій.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

■ ЗАПИТУЄТЕ— ВІДПОВІДАЄМО

І атестація, і сертифікація

Наше квіткове господарство вирощує квіти для продажу. На наступний рік ми хотіли б реалізовувати не лише зрізані квіти, а й насіння та саджанці. Чи потрібно для здійснення такої діяльності отримувати якісь дозволи?

Ніна ВОЛОЩУК.
Київська область.

Для суб'єктів підприємницької діяльності, що здійснюють виробництво та реалізацію насіння і садивного матеріалу, законодавством встановлено спеціальні вимоги. Так, реалізовувати цей вид товару можуть лише ті особи, яким на це надано спеціальний дозвіл. Для отримання дозволу необхідно пройти атестацію виробничих умов, яку проводить атестаційна комісія з надання суб'єктам господарювання права на виробництво та реалізацію насіння і садивних матеріалів. За наслідками атестації видається паспорт на виробництво та реалізацію насіння і садивного матеріалу відповідних категорій, а особа, що отримала дозвіл на здійснення такої діяльності, заноситься до Державного реєстру виробників насіння і садивного матеріалу. Суб'єкт насінництва і розсадництва, що не занесені до цього реєстру, не мають права виробляти насіння і садивний матеріал для реалізації.

Крім того, усі партії насіння і садивного матеріалу, призначені для реалізації, повинні мати сертифікати, що засвідчують їх сортові та посівні якості. Проведення сертифікації та видача сертифікатів, що засвідчують сортові та посівні якості насіння, здійснюються державними насіннєвими інспекціями (для квітково-декоративних рослин — Українською державною квітково-декоративною насіннєвою інспекцією). На насіння і садивний матеріал, які за даними лабораторного аналізу відповідають вимогам нормативних документів, їх власнику видається сертифікат. Насіння і садивний матеріал, що експортуються, супроводжуються міжнародним і фітосанітарними сертифікатами. Суб'єкт насінництва та розсадництва має гарантувати відповідність сортових і посівних якостей насіння та садивного матеріалу і в разі порушення несе відповідальність згідно із законодавством України, адже використання на посів неперевіреного насіння або такого, що не відповідає вимогам нормативних документів, забороняється.

А якщо ви збираєтеся здійснювати оптову торгівлю насінням та садивним матеріалом, тоді вам доведеться подбати про одержання відповідної ліцензії. Питання видачі такої ліцензії вирішує ліцензійна комісія при Міністерстві аграрної політики України.

Наталя ВІЛАМОВА,
юрист.

У Чернігові пройшла акція протесту проти передачі Київському патріархату Катерининської церкви

Кабмін призначив Олексія ІВЧЕНКА головою наглядової ради НАК «Нафтогаз України» (УНІАН)

■ ПОДРОБИЦІ

Його душа повернулася додому

29 червня у селі Оксанина — на батьківщині легендарного полководця, генерала армії, двічі Героя Радянського Союзу Івана Черняховського — відзначили 100-річчя від дня його народження.

Синові українського селянина з Уманщини доля вготувала блискучу кар'єру і коротке життя. До Черняховського, наймолодшого воєначальника і двічі Героя, прихильно ставився навіть Сталін. Але незадовго до кінця війни 38-річний командувач 3-м Білоруським фронтом загинув під Кенігсбергом. Це сталося 18 лютого 1945 року, а 20 лютого у газеті «Красная Звезда» мав з'явитися указ про присвоєння Черняховському звання маршала...

За наказом Сталіна визволителя Прибалтики поховали у Вільнюсі. Як згодом згадувала донька генерала Неоніла Черняховська, місце вибрали невдале: у центрі столиці, де багато розважальних закладів, гомону і суєти. Вдова Івана Даниловича, 37-річна Анастасія Григорівна Черняховська, звернулася до Сталіна з проханням перепоховати загиблого Героя у Москві. Їй не відповіли, а у Вільнюсі поставили похмурий пам'ятник — зовсім не схожий на мужнього і дуже вродливого командарма.

На початку дев'яностих років минулого століття вільнюські радикали вимагали прибрати монумент. Радянський генерал уособлював для них тоталітарну систему. У пристрастях потонули голоси про те, що в сорок п'ятому завдяки таланту полководця вдалося вберегти від руйнувань литовську столицю.

У 1991 році група жителів села Оксанина на чолі з головою сільради поїхали просити литовську владу віддати прах земляка-героя, щоб поховати його на батьківщині. На жаль, цим задумам не судилося здійснитися. Проти була Москва, не давала згоди й Неоніла Черняховська, про що потім, напевно, шкодувала.

Пам'ятник у Вільнюсі демонтували 1992 року. Українська столиця мовчала, звично чекаючи вказівок «старшого» брата. Обізвалися лише кілька фронтових побратимів Черняховського, вони пропонували забрати меморіал до Києва, міста, яке генерал любив. Тут минула його юність в артучилищі. Тут зустрів своє кохання і одружився з дівчиною з Київщини.

Кремль розпорядився інакше: встановити бронзового командарма у Воронежі, місті, де у 1942 році 35-річний Іван Черняховський прийняв командування 60-ю танковою армією. Того ж літа останки двічі Героя перепоховали на Новодівочому цвинтарі у Москві.

Через тринадцять літ Неоніла Черняховська з братом Олегом повідають одній з російських газет про те, що після перенесення праху командарма до російської столиці на його могилі встановили нашвидку виготовлений пам'ятник. «Тепер він почав руйнуватися, — бідкалася напередодні 60-ї річниці Перемоги донька Героя. — Ми не раз зверталися до уряду Москви, Міноборони, Держкомітету з охорони пам'ятників, а нас водили по колу. Невже ветерани, котрі прийдуть покласти квіти на могилу батька, побачать похилений монумент?»

А в Умані, у перші десятиліття по війні, відкрито монумент Іванові Черняховському авторства видатного скульптора Вучетича. У рідному селі генерала, колишній козацькій слободі Оксанина, на місці батьківської хати, постав пам'ятний знак «Погон». У центрі села височить в оточенні тополь пам'ятник землякові, яким гордиться весь Черкаський край.

У день столітнього ювілею генерала армії в Оксанині урочисто відкрито музей його імені, видано ілюстровану книгу «Іван Черняховський» військового журналіста Олександра Филя. Тисячі уманчан та гостей міста вклонилися пам'яті полководця.

...Віриться, що душа Івана Черняховського, після воєнних і післявоєнних поневірянь назавжди повернулася додому.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімку: генерал армії, двічі Герой Радянського Союзу Іван Черняховський.

У списку світових багатіїв чехів немає

■ А ЯК У НИХ?

Коли подорожуєш Чехією, впадає в око одна деталь. Там немає розшарування між мешканцями великих міст і маленьких містечок, а села однаково ошатні: і ті, що поблизу столиці, і ті, що за сотні кілометрів. Там також якісні дороги, оброблені поля. А приватні будиночки, всі, як один, дуже однотипні, але в гарному сенсі слова — витримані в одному стилі й приблизно однакові за розміром. Це й зрозуміло: тут люди мають майже однакові статки. Переглядаючи списки найбагатших людей світу, ви навряд чи знайдете там чеха. Зате їхня батьківщина за економічним розвитком посідає 30-те місце у світі. Її валовий внутрішній продукт уже досяг 20 відсотків і з кожним роком збільшується.

Приватизовані навіть ощадбанк і пошта

Чехи пояснюють це кількома складовими. Найперше — приходом інвесторів. Створивши із самого початку належні умови, до них прийшов іноземний капітал. Заводи не роздавали свату чи брату, а підготували солідну правову базу і почали продавати. Так у приватників опинилися всі пивоварні, а їх там сотні. В кожному містечку варять своє особливе пиво, і з приходом іноземців якість його не погіршилася, а швидше навпаки. Все було модернізовано. Приміром, на досить потужному пивзаводі в Крушовице, де варять своє знамените пиво вже 400 років, нині працює лише вісім осіб. Щоправда, ще понад сотня їздить по світу, щоб це пиво продати. Утім, з приходом іноземців до управління та вступом країни до ЄС легше відкриваються європейські ринки. На запитання, чи не бояться чехи іноземного капіталу, відповідь була: головне, щоб він працював на державу.

Нещодавно в країні почала освоювати виробництво знаменита світова марка «Хонда». За планом на рік мають випускати 200 тисяч автомобілів, а працюватиме лише 2000 осіб. Викуплено тут навіть ощадний банк та пошту. А відрахування дають змогу з одного ефективно працюючого підприємства безбідно жити цілій громаді. Окрім вкладень у розвиток промисловості, інвестори дають гроші і на відбудову культурної спадщини. Приміром, у містечку Кутна Гора тютюнову фабрику придбав усім відомий «Філіпп-Моріс». Піднявши і модернізувавши виробництво, вирішили реставрувати храм, який стояв у занепаді багато років, — там були цехи фабрики. А це новий приплив туристів, з чого й живе чимало чехів. Також у малих містечках займаються й купівлею-продажем, але звичних нашому оку базарів там не побачиш. Майже біля кожного обійстя є магазинчик, який спеціалізується на певному виді товару, чи то електроніка, чи побутова техніка, чи звичайні харчові продукти. Тож, не виїжджаючи зі свого містечка, можна придбати все — від найменшої дрібниці до автомобіля. Податки також тут платять усі — від великого бізнесмена до найменшого приватника. Мабуть, тому в Чехії найширший прошарок середнього класу на всіх теренах ЄС — 80 відсотків.

Фото Володимира РЕПІКА (Укрінформ).

До диплома студентів доходить половина

А податкові надходження до бюджету дають можливість розвиватися соціальній сфері, освіті. До речі, вся вища освіта тут безплатна. Але про жодну корупцію не йдеться. Потрібні глибокі знання. Та й програма у вузах така, що зі 100 першокурсників до диплома доходить лише половина. Тому, перш ніж вступати до навчального закладу, випускники шкіл добре зважують свої можливості. Відповідно ж молоді спеціалісти — це висококваліфіковані працівники, які легко знаходять роботу. Не матимуть вони і проблем із житлом. За набагато вищих офіційних заробітків, ніж у нас, у Чехії реальні ціни на квартири. До того ж кредит у банку можна взяти під три відсотки. Але купують квадратні метри лише ті, хто цього потребує. І жодної спекуляції на ринку нерухомості. Іноземець взагалі до 2011 року придбати в Чехії нерухомість не може. Так розпорядився законодавець, щоб на перших порах, коли відкрилися кордони з Євросоюзом, місцеве населення змогло закріпити своє право на житло. Зазвичай у кожного чеха є будинок і квартира. Досить розвинене малоквартирне будівництво подалі від перенаселеного центру. Але ведеться воно, на відміну від нашого, за генеральним планом розвитку кожного окремого населеного пункту. А тому там немає такого розшарування, як у нас, коли поряд із палацом стоїть халупа. Будиночки там однотипні. Загалом чехи досить скромні. Вдягаються вони так, щоб було зручно, їздять переважно на своїх «Шкодах», а житло будують з мінімальним набором всього необхідного для комфортного проживання — і не більше.

Досить розвинена з чітко відлагодженою системою транспортна галузь. І хоча на кожного чеха припадає по одному авто, вони так само, як і ми, користуються громадським транспортом. А правила дорожнього руху виписано так, що він, громадський транспорт, тут має переваги над приватним. Ще там не побачиш маршруток, які нині заполонили всі наші міста, створивши величезні проблеми на дорогах. Натомість чітко за графіком ходять комфортабельні автобуси, а у великих містах ще й на екологічно безпечному паливі. Виробляють його з ріпаку, яким у Чехії засіяні неабиякі площі. Пояснюють це тим, що крім олії та палива, ріпак ще й прекрасне добриво для грунту. Ніде не помітно було і паркування на тротуарах. Штрафи такі, що не кожен наважиться. А ще працюють евакуатори, і вони не дивитимуться, чи це авто пересічного громадянина, чи президента. Перед законом усі рівні.

Про НАТО знають одиниці

Чехія в Північноатлантичному альянсі з 1999 року. Однак для пересічних громадян вступ до нього, на відміну від нас, пройшов непоміченим. Рішення про доцільність інтеграції ухвалювали урядовці. І на моє запитання наша гід навіть не змогла відповісти, чи перебуває Чехія в цьому союзі й коли це сталося. Вона лише знає, що армія у них професійна. Уже згодом в одній з приватних розмов Віталій, молодий чех, який трохи цікавиться політикою і знає обстановку в Україні, почав мене переконувати, що вступ до НАТО — це лише виведення національного війська на вищий щабель. Армія за стандартами НАТО... І справді, вступ до альянсу жодним чином не зобов'язує країну розташовувати на своїй території іноземні військові бази. В Чехії за багаторічне її членство жодного солдата союзників не було. І своїх вояків чехи на миротворчі операції взагалі не відряджали. Навіть коли почалася війна в Іраку, надавали допомогу лише чеські лікарі. Не мають такої потреби. Стандарти НАТО, за якими функціонує їхня армія, дають змогу мати чудову підготовку і без так званої практики в гарячих точках. Льотчики спокійно можуть налітати стільки годин, скільки потрібно для підтримання в бойовій готовності. Мають відповідний вишкіл й інші роди військ. Тож усі наші суперечки навколо НАТО Віталій назвав страшилками, підкинутими ззовні.

Лікуватися... в будь-яку країну Європи

З 1 квітня економіка Чехії із статусу такої, що розвивається, перейшла до розвиненої. Відтепер Міжнародний валютний фонд уже не надаватиме своєї допомоги, навпаки — Чехія віддаватиме на розвиток слаборозвинутих держав. І багато хто з місцевого населення, зрозуміло, не хоче ділитися, а отже, скептично ставиться до ЄС. Дещо підігріли обстановку і недавні парламентські вибори. Ліві соціал-демократи, які незмінно керували країною впродовж восьми років і привели її до Європи, все-таки поступилися... Але це радше правильно організована антипропаганда. Насправді чехи досить впевнено просуваються вперед у цій структурі. Це дає змогу їм активніше торгувати, сюди приїздить дедалі більше туристів. Чехам відкрився ринок праці. Вони так і кажуть, що незабаром українських заробітчан тут побільшає, бо самі чехи вже подалися на кращі заробітки до Європи. До того ж чеські дипломи визнано тут. Та де не працювали б чехи, вони неодмінно повертаються, вкладають зароблені гроші, а отже, в підсумку працюють на свою державу. І ще така цікава деталь. Усі працюючі чехи мають безплатну медичну страховку. До того ж терапевт має бути ваш дільничний, а решту спеціалістів і де лікуватися, кожна людина має право обирати в будь-якій країні Євросоюзу.

Марина КРИВДА.

Про бездомний Органний будинок

Якщо молода жінка бачить у снах, що вона органістка, це віщує їй, що надмірна вимогливість у стосунках з коханим може охолодити його почуття (Тлумачення снів).

Головний український орган, король інструментів, може залишитися без будинку: указом від 9 грудня 2005 року Президент розпорядився про передачу костьолу Св. Миколая парафії Римо-католицької церкви до 1 липня 2006 року. (Парафія пропонує перехідний період — орієнтовно два роки. Вона стає господарем костьолу Св. Миколая, але протягом цього часу гарантує надання приміщень храму для проведення концертів артистам НБО КМУ. — Прим. ред) І хоча в постанові йдеться про надання приміщення, поки що невідомо, чи можлива повноцінна заміна звичного будинку костьолу.

Про це ми розмовляємо з директором і музикантами Будинку органної й камерної музики.

Тетяна СТАХУРСЬКА, директор Органного дому:
Чомусь преса пише, що в нас конфлікт з парафією. Річ не у конфлікті з парафією. І не б'ємося ми за те, щоб відвоювати саме цей будинок. Проблема в іншому: свого часу було зроблено одну дурницю, коли віруючих виганяли з храму, тепер робиться точно така само дурниця, але навпаки: виганяється культура з храму. Якби нам дали інші стіни, не було б про що говорити. Але нас намагаються виставити, не надавши нічого взамін. Я чудово розумію, що трапиться, якщо це рішення набере сили: після 1 липня Будинку органної музики просто не буде. У нас з парафією зовсім різні завдання: храм має бути відкритий постійно — музикантам же потрібно репетирувати. У нас працюють дуже відомі виконавці: народні і заслужені артисти, лауреати міжнародних конкурсів. Так, професіоналізм — це Божий дар, але музикант має постійно трудитися. Орган — не той інструмент, який можна поставити вдома. Наш орган має майже 4 тисячі труб. А кубатура концертного залу (щоб орган зазвучав) повинна бути 6 тисяч кубометрів. Проблему можна вирішити лише одним способом: спочатку побудувати або пристосувати приміщення, що зможе прийняти концертну організацію, а потім уже передавати храм.

Ірина КАЛИНОВСЬКА, органістка, заслужена артистка України:
До концертів готуємося здебільшого вночі: удень ідуть служби, репетирують інструментальні ансамблі і хори. Ми не досипаємо, тільки щоб доторкнутися до інструмента (моя остання репетиція перед сьогоднішнім концертом закінчилася учора вночі, і це звичайна річ) — репетирувати можна тільки тут і тільки коли сцена, вона ж вівтар, порожня. Раніше у нас були найбільш відвідувані концерти у неділю. Тепер у неділя концертів немає, тому що в храмі йдуть три служби: українською, польською і іспанською мовами. Крім того, змістили час початку концертів: вони тепер проводяться не в 19.00, як скрізь, а в 19.30, щоб не було накладок. Мабуть, ви пам'ятаєте чудовий зал у підвалі: раніше там були лекції, концерти камерної музики... Тепер приміщення цілком у руках громади.

Донедавна проблему залу не розв'язували. Існування вівтаря на концертній сцені — це ж образа релігійних почуттів, а якщо зробити його не переносним, а постійним — то що тоді робити жінкам-органісткам? А куди помістити оркестр? А хор? Поки що Мінкультури намагалося вирішити лише цю проблему, але невже нікому в голову не приходять більш глобальні думки?

Я була в Словенії. Любляна — тисяч 300 жителів... і величезний Центр культури! Чотири зали, в одному — орган з чотирма мануалами: іспанський, французький, німецький і мануал бароко. Декілька років тому в Росії відкрили Будинок музики — з трьома залами. Ми ж поки що тільки мріємо про такий комплекс. Наш злочин у тім, що про це ніхто не говорить, про це навіть не думають. Поруч з Жовтневим палацом відбувалося величезне будівництво. Недобудований будинок вирішили віддати під музей. Але ж музей можна зробити в будь-якому місці. Чи не краще побудувати Центр культури? А у нас в Києві, європейській столиці, серед концертних залів —будинок купецьких зборів, тобто філармонія, і органний зал —костьол Св. Миколая. Все. За все XX століття не побудовано жодного концертного залу. Це просто знищення нашої культури. Якщо ми говоримо про Київ як європейську столицю, не можна ось так ганебно боятися цієї проблеми!

Максим СИДОРЕНКО, органіст:
У Києві біля десятка органів. Думаєте, це багато? У великих містах Австрії, наприклад, рівно стільки само припадає на один квадратний кілометр. Там у кожній церкві, в університеті — найрізноманітніші, з різними типами настроювання інструменти. У Кракові — 90 костьолів, у кожному з них орган, а ще — орган у філармонії, де можна репетирувати і давати концерти з будь-яких, церковних і світських, творів. Орган завжди вважався королем інструментів. Коли в IX столітті франкам подарували два органи, вони були так ошелешені, що в літописах записали: «Учора нам подарували орган». Точно так само, як до того писали: «Сьогодні ми завоювали такий-то народ».

Орган будується раз і назавжди для певного приміщення і розрахований на акустичні особливості саме цього залу. Навіть зовнішній вигляд інструмента визначається архітектурно-художнім оформленням приміщення. В органа резонатором є простір, в якому він перебуває (в інших інструментах резонатор є в них самих). Тому будь-які зміни приміщення, аж до маленького декору, неминуче спричинять значні зміни звукової картини органа і вимагають його цілковитого переінтонування. В історії перенесення органів з одного приміщення в інше траплялося, але ніколи немає впевненості, що це закінчиться успіхом. Якщо наш інструмент переносити, то новий будинок потрібно буде спеціально переобладнати саме під цей інструмент — інакше орган не буде «звучати».

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

■ Довідка

У костьолі Св. Миколая спочатку був маленький дореволюційний німецький орган. Перший великий орган з'явився у Великому залі консерваторії в 1971 році завдяки піонеру української органної справи Арсенію Котляревському. Цей орган постійно потерпав від холоду (що очікує й орган костьолу, якщо двері храму будуть відкриті цілий день), а зараз у такому стані, що краще купити новий, ніж ремонтувати старий. З київських органів найвідоміші — в Малому залі НМАУ, у Національній філармонії, оперному театрі і костьолі Св. Олександра. У філармонії неможливо проводити камерні концерти: органіст не бачить ні диригента, ні оркестр. В оперному театрі гарний чотирьохмануальний орган виконує лише роль допоміжного інструмента. У костьолі Св. Олександра два органи: малий і трьохмануальний. Але сьогодні там храм, про регулярні концерти не може бути й мови.

В Органному будинку поки що ще можна проводити цікаві концерти. Дотепер приїжджають дуже гарні органісти — польські, американські, французькі, чеські: Юліан Гембальський, Роберт Грудзень, Мартін Зандер і багато інших. Єдиний зал, куди не соромно запросити професійних виконавців, — це зал Органного будинку. Що буде, якщо Київ втратить це концертне приміщення — навіть важко припустити.

Зовсім незабаром має вирішитися питання передачі костьолу парафії — а отже, і долі концертної організації. Чи залишаться кияни без органної музики? Хочеться сподіватися, що не залишаться.

Любов МОРОЗОВА.

Вартові непіднятої цілини

■ АНОМАЛІЇ

Місце, куди не ступала б нога людини, в індустріальній Донеччині відшукати дуже й дуже важко. Але такі місця є. Одне із них — Хомутовський степ, центральне відділення Українського степового природного заповідника. З-понад тисячі гектарів, які займає степ, 250 гектарів є абсолютною заповідною територією — ділянкою, куди людині вхід заборонений.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Своєрідними «вартовими» стоять уздовж стежки кам'яні баби. Їх у заповіднику налічується 42. Лише три фігури розташовані на, так би мовити, рідному місці — там, де вони стояли до 1917 року. Решта «жительок» степу оселилася тут пізніше. Особливо масовим було «поповнення» після аграрної реформи, коли фермери, отримавши паї, заходилися розорювати землі. «Селяни телефонували нам і просили забрати з поля кам'яних баб, — розповідає генеральний директор Українського степового природного заповідника Леонід Мордатенко. — Так поступово в Хомутовському степу сформувалася ціла «колекція», друга за кількістю в Україні».

Перед відвіданням Хомутовського степу генеральний директор застерігає гостей Донеччини від фотографування поруч із кам'яними бабами.

— Зазвичай наші відвідувачі, особливо ті, хто в дикому степу вперше, поспішають сфотографуватися поруч із кам'яною бабою, —пояснює Леонід Петрович. — Але ж кам'яна баба — це для азіатів те саме, що для християн хрест на могилі. Фотографуватися перед хрестом не можна, за винятком випадків, коли цей хрест або культова споруда поставлені во здравіє. Робити свої знімки біля хрестів чи кам'яних баб, споруджених за упокій, небажано, адже це завжди негативна сила. До речі, так само не варто фотографуватися і поруч із обелісками в пам'ять загиблих воїнів.

Знавець «дикого поля» радить навіть передивитися сімейні фото: чи, бува, немає на цих знімках поруч із вами заупокійного хреста чи обеліска? Негативний імпульс може спричинити сварки чи хвороби в родині. Директор заповідника посилається на зафіксований у книжках випадок, коли один поміщик, бажаючи довести давність свого роду, замовив виготовити і встановити в маєтку кам'яних баб. Через три роки рід вимер.

Серед сучасних мешканців приазовського степу ставлення до тюркських ідолів різне. У селі Красна Поляна Великоновосілківського району дві кам'яні баби слугують підпорками для лавки. У райцентрі Мангуш кам'яну бабу можна побачити на звичайному подвір'ї. А в селах вам неодмінно розкажуть історії про те, як ці вартові степу можуть «помститися» людині, яка наважиться зрушити їх із насидженого віками місця. «У наш час кам'яних баб на подвір'ї намагаються поставити багато «нових росіян», — продовжує Л. Мордатенко. — Але не варто цього робити. Таку садибу люди минатимуть».

Утім, споглядання кам'яних ідолів у степу нічим не загрожує. Найстарші баби — скіфські, вони датуються віком близько восьми тисяч років. Тюркські баби стоять уже шість тисяч років. Наймолодші — половецькі — трохи більш як тисячу років. Фахівець легко розрізнить походження кам'яних фігур. «Скіфи поклонялися людській тіні, тому їхні баби мають клиновидний вигляд, вони з вузькими ногами, — пояснює директор заповідника. — Тюрки шанували силу. А хто був сильний? В їхньому розумінні — воїн. У тюркських баб, як правило, наявний якийсь атрибут воїна — спис, лук, ніж. У половецьких баб легко розрізнити, чоловік це чи жінка. Усіх кам'яних баб об'єднують руки, складені на животі. Тому що людина приходить у життя, пов'язана із пуповиною, а потім відходить в інший світ».

А ось відрубані голови ідолів — справа рук не так революціонерів, як татаро-монголів, зазначає Леонід Мордатенко. Оскільки баба ставилася на могилі здебільшого багатої та знатної людини, завойовники були переконані: якщо відрубати голову кам'яній бабі, то сила і влада померлої людини перейде до них.

На інтернет-сайті, де дають свої оголошення колекціонери, час від часу з'являються пропозиції придбати кам'яну бабу. У Донецькому обласному краєзнавчому музеї не змогли назвати ймовірну ціну такого раритету. Учені, які займаються розкопками, заперечують якийсь «потойбічний» вплив давніх ідолів на сучасне життя людей. Хоча зізнаються, що існування таких легенд на руку історикам: для відлякування археологів-любителів, які своїми непрофесійними діями нищать цілий культурний шар.

Скептично поставився до порад не фотографуватися поруч із кам'яними бабами член туристичного клубу «Пілігрим» Євген Хомутов із Донецька. Кілька років тому він разом із колегою сфотографувався на пам'ять поруч із бабою поблизу знаменитого своєю водою джерела в селі Карань Старобешівського району. Автор цих рядків попросила туриста пригадати, чи не мало те фотографування якихось негативних наслідків. За словами Євгена, фігура була привезена зі степу, а не стояла на «рідному» місці. Тому «експеримент» був не дуже чистий. А єдиним наслідком можна вважати те, що бабу незабаром відвезли кудись. Хоча на популярності джерела, куди по воду приїздять з усієї області, це ніяк не позначилося.

Ліна КУЩ.

Віддані та слухняні, як собаки...

Так характеризує про своїх кіз житель Білгорода-Дністровського Степан Радченко. І справді, коли ми зустріли Степана Федоровича і його Чорнушку, Білку, Катерину, Марту та інших на березі Дністровського лиману, то здалеку і не розгледіли, що оточує пенсіонера — собаки чи кози. Так слухняно крокували «рогаті» за хазяїном. «Крім своїх імен, вони і команди деякі знають. Наприклад: повернися, йди-но сюди, не кричи, — любовно хвалиться вихованістю підопічних «пастух». — Та й віддані, як собаки, ні на крок від мене не відходять. Одного господаря в родині обрали — дружину не сприймають і не слухаються. У сараї кожна знає своє місце».

Проблем з дуже корисною продукцією, що її «виробляє» цей «міні-молокозавод», немає. За вісім років, протягом яких пенсіонер займається «козівництвом», уже з'явилися постійні клієнти, котрі із задоволенням купують молоко і бринзу. А це — серйозна підмога до пенсії...

Олена СКРИПКА.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Терапія творчістю

Районне товариство інвалідів міста Дунаєвець, що на Хмельниччині, розпочинає новий проект «Лелека». Його мета — інтеграція людей із фізичними вадами у суспільство за допомогою використання методу терапії творчістю та спортивної реабілітації. В рамках нового проекту плановано надавати інвалідам інформацію і консультації стосовно їхніх прав та пільг. Голова громадської організації Раїса Поп'юк під час цієї соціальної акції допомоги інвалідам застосовуватиме досвід роботи, який вона отримала у цій сфері в Швеції. Проект планує фінансувати Український фонд соціальних інвестицій.

Віра ШПИЛЬОВА.

Оголошення
про проведення процедури відкриті торги щодо закупівлі автомобілю

1.	Інформація не для друку	
1.1.	Головний розпорядник коштів (повна назва та ідентифікаційний код Ідентифікаційний за ЄДРПОУ)	ДП НЕК „Укренерго" код ЄДРПОУ 00100227
1.2.	Джерело фінансування закупівлі	кошти отримані від господарської діяльності
1.3.	Розмір бюджетного призначення згідно з кошторисом або очікувана вартість закупівлі	222 000,00 грн. (Двісті двадцять дві тисячі гривень 00 коп.)
2.	Замовник торгів	
2.1.	Повна назва	Державне підприємство Національна енергетична компанія „Укренерго" Північна електроенергетична система
2.2.	Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ (не для друку)	00131624
2.3.	Адреса	61003, м. Харків, вул. Кооперативна, 12/14
2.4.	Відповідальний за проведення торгів (прізвище, ім'я, по батькові, номер телефону та факсу із зазначенням коду міжміського телефонного зв'язку, e-mail.	Віщенко Олександр Юрійович тел. 8 (57) 730-23-03 факс: 8 (057) 731-15-18 e-mail: sdr@rdc.north.energy.gov.ua
3.	Інформація про предмет закупівлі	
3.1.	Предмет закупівлі	легковий автомобіль (еквівалент Skoda Superb Elegans automat 2,8 V6 140 kW\196 л.с.)
3.2.	Кількість	1 одиниця
3.3.	Місце і строк (поставки, виконання робіт, надання послуг)	61003, м. Харків, вул. Кооперативна, 12/14
4.	Процедура закупівлі	серпень-вересень 2006 року відкриті торги
5.	Отримання тендерної документації	
5.1.	Місце	61003, м. Харків, вул. Кооперативна, 12/14 к. 410
5.2.	Спосіб	особисто, поштою або електронною поштою
5.3.	Розмір плати за тендерну документацію	500,00 грн. (П'ятсот гривень 00 коп.)
6.	Тендерне забезпечення	
6.1.	Спосіб (форма) надання	банківська гарантія або порука
6.2.	Розмір	11 100,00 грн. (Одинадцять тисяч сто гривень 00 коп.)
7.	Умови надання тендерної пропозиції	
7.1.	Місце	61003, м. Харків, вул. Кооперативна, 12/14 к. 410
7.2.	Спосіб	особисто або поштою
7.3.	Кінцевий строк	до 13:00, "18"липня 2006 р.
8.	Розкриття тендерних пропозицій	
8.1.	Місце	61003, м. Харків, вул. Кооперативна, 12/14, зал селекторних нарад, каб. 212
8.2.	Дата	о 15:00, „18" липня 2006 р.
9.	Додаткова інформація	кваліфікаційні вимоги до виконавців - відповідно до ст.15 Закону. - інформація за тел. 8 (057) 730-24-59 8 (057) 730-25-20
9.1.	Адреса обраної замовником інформаційної системи в мережі інтернет	www.zakupivli.com
9.2.	Коди розміщення інформації, присвоєні інформаційною системою у мережі Інтернет.	№ AQ - 797
8.	Посада, прізвище та ім'я особи, що підписує оголошення	Заступник голови тендерного комітету Шевченко Григорій Павлович

Заступник голови тендерного комітету Г. П. Шевченко

Постановою Господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) по справі № 14/145/06 від 15.06.2006 року, у відповідності до ст. 51 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», визнано банкрутом сільськогосподарське закрите акціонерне товариство «Південний Буг», код ЄДРПОУ 03765008 (смт. Константинівка Арбузинського району Миколаївської області) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Пейчева В. С. (ліцензія АБ №216990 від 27.04.2005 р.), м. Миколаїв, вул. Архітектора Старова, 6, кв. 55.

Заяви конкурсних кредиторів про участь у справі приймаються відповідно до чинного законодавства протягом місяця з моменту опублікування оголошення.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) постановою від 07.06.06 р. № 23/591 визнав банкрутом командитне товариство «Веда-Лізінг» (ЄДРПОУ 24733078, 03057, м. Київ, вул. Смоленська 31/33). Ліквідатор Мора В. М., ліцензія серія АА № 783037 від 25.03.04 р. (Вимоги приймаються ліквідатором за адресою: 04060, м. Київ, вул. Орловська, 15, кв. 110).

Господарський суд Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) постановою від 19.06.06 по справі № 3 /115-б визнав банкрутом ВАТ «Синтез» (ЄДРПОУ 03088403; 10014, м. Житомир, вул. Київська, 79). Ліквідатор Мора В. М., ліцензія серія АА № 783037 від 25.03.04 р. (Вимоги приймаються ліквідатором за адресою: 04060, м. Київ, вул. Орловська 15, кв. 110).

Господарський суд міста Києва, 01030, м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44-б, постановою по справі №43/325 від 01.06.2006 р. визнав банкрутом закрите акціонерне товариство «Черкаська макаронна фабрика» (адреса: 01133, м. Київ, вул. Кутузова, 18/7, код ЄДРПОУ 31991639), рах. 2600501888 в Черкаській філії ВАТ АБ «Укргазбанк», МФО 354842, і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Заїкіну Людмилу Анатоліївну (адреса: м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

Господарський суд Сумської області (40011, м. Суми, пр. Шевченка, 18/1) ухвалою від 18.05.2006 р. порушив справу №7/85-06 про банкрутство Білопільської житлово-експлуатаційної контори (41800, Сумська обл., м. Білопілля, вул. Макаренка, 7, код ЄДРПОУ 21129778, р/р 26001161400067 в АКБ «ПравексБанк», МФО 337858).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Наумову Ольгу Василівну (ліцензія серії АБ №216964 від 27.04.2005 року (адреса: 40012, м. Суми, вул. Харківська, 122, 3-й поверх).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Книш Ярослав Анатолійович, який проживав: м. Шепетівка Хмельницької області, вул. Староконстянтинівське шосе, 32-Б, кв. 12, виписаний в Полтавську область в с. Тополеве Гребінківського району, прошу Вас прибути в Хмельницьку область, м. Славута, вул. Дзержинського, 122-А (меблева фабрика, товариство «Аква-Родос»), 7 липня 2006 року на 11 годину для проведення автотоварознавчого дослідження автомобіля марки FORD Connect реєстраційний номер ВХ 4608 АС, який пошкоджений по Вашій вині 10 червня 2006 року. Оцінка буде проводитись експертом.

Повідомлення

Відповідно до пункту 2 статті 2 Закону України від 18 березня 2004 року №1625-IV «Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України» Господарський суд міста Києва повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидата на посаду судді Господарського суду міста Києва безстроково Борисенко Ірини Іванівни.

Господарський суд м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) постановою від 07.11.2005 р. у справі №15/112б визнав ПП «Ліс-Гранд» банкрутом (м. Київ, вул. Козача, 112, п/р №26003300283801 в АКБ ТАС-Комерцбанк м. Києва, МФО 300164, код ЄДРПОУ 31809359). Ліквідатор - арбітражний керуючий Катишев С. В. (м. Київ, пр-т Г. Сталінграда, 18-а, кв. 8).

В оголошенні опублікованому в газеті «Голос України» № 118(3868) від 30.06.2006 р. про банкрутство Комунального підприємства «Регіональний фонд підтримки розвитку агропромислового комплексу» по справі № 7/87-06, код підприємства правильно читати: 24004793.

Господарським судом АР Крим (95000, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) 05.06.2006 р. по справі №2-8/4208-2006 Оріхівське управління комунальної служби Сакського району (96570, Сакський район, с. Оріхово, вул. Садова, 1, ЄДРПОУ 24033582) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Акулінічева Аркадія Миколайовича (ліцензія серія АБ №116223 від 18.01.2005 року), 97407, АР Крим, м. Євпаторія, вул. 60-річчя ВЛКСМ, буд. 4, кв. 30.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Луганської області (пл. героїв ВВВ, 3-а, м. Луганськ, 91000) порушив справу №22/45б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Комсомольський кам'яний кар'єр» (с. Комсомольське Свердловського району Луганської області, 94824, р/р №2600610497 в Луганській обласній дирекції АППБ «Аваль», МФО 304007, код 01535111. Розпорядником майна призначений Хайло Микола Володимирович (ліцензія АА №719797 від 09.02.2004 року, який мешкає за адресою: вул. Карбишева, 12, кв. 157, м. Стаханов Луганської області).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Рівненської області (33001, м. Рівне, вул. Яворницького, 59) від 16.03.2006 р. по справі №8/15 ТзОВ "Торговий дім «Рівненщина» (м. Сарни Рівненської обл., вул. Ковельська, 10, код ЄДРПОУ 31358889) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Слідзьону Надію Петрівну, ліцензія АА №630095 від 12 грудня 2003 р. (79056, м. Львів, вул. Новознесенська, 103).

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Ухвалою від 08.06.2006 р. Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) порушив справу №Б 40/123/06 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Треймакс-Дніпро» (код ЄДРПОУ 32570979, юридична адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, проспект ім. газети «Правда», буд.29, к. 507-А, р/р 26007060004901 в КБ «ПриватБанк» м. Дніпропетровська, МФО 305299).

Розпорядником майна призначено Заїкіну Людмилу Анатоліївну, ліцензія АА №719775, 04050, м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) постановою від 15 травня 2006 року по справі №Б-24/63-06 визнав банкрутом кооперативне підприємство «Гетьманівське» (63601, Харківська обл., сел. Шевченкове, вул. Леніна, буд. 39. Код ЄДРПОУ 30926066) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Деркач Світлану Степанівну (63601, Харківська обл., сел. Шевченкове, вул. Леніна, буд. 39).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

Господарським судом Сумської області (40030, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) ухвалою від 25.04.2006 р. порушено справу №12/88-06 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Мрія» (41553, Сумська обл., Путивльський р-н, с. Манухівка, р/р 26009751013060 в Сумській обласній Ф-ї АКБ «Укрсоцбанк» м. Суми, МФО 337018, код 30879912).

Розпорядником майна призначено Чупруна Євгена Вікторовича (ліцензія серія АБ №176263 від 17 листопада 2005 р., адреса: м. Суми, вул. Петропавловська, 74, кімн. 49-А). Заяви кредиторів та інвесторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення.

Дніпровський районний суд м. Києва повідомляє Ніжник Ольгу Михайлівну, адреса: м. Київ, вул. Гродninська, 3/5, кв. 51, про те, що 21 серпня 2006 року о 15 год. 00 хв. Дніпровським районним судом м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Кошица, 5, каб. 207 буде проводитися розгляд цивільної справи за позовом ДП «Будінвестсервіс» до Ніжник О. М., третя особа - ВГІРФО Дніпровського РУГУ МВС України в м. Києві, про визнання особи такою, що втратила право користування житлом.

Дана особа викликається в судове засідання в якості відповідача.

У випадку неявки в судове засідання, справу буде розглянуто у його відсутність.

Міністерство охорони навколишнього природного середовища України

оголошує конкурс на заміщення вакантних посад у підрозділах центрального апарату Міністерства:

Управління організаційно-аналітичного забезпечення роботи Міністра

Організаційно-технічний відділ
Головний спеціаліст

Сектор забезпечення роботи керівництва
Головний спеціаліст

Контрольно-ревізійний відділ
Головний спеціаліст
Провідний спеціаліст

Відділ взаємодії з Верховною Радою, зв'язків з громадськістю та взаємодії із засобами масової інформації
Начальник відділу

Департамент державного екологічного моніторингу та експертизи, інформаційних технологій та захисту інформаційних ресурсів
Відділ інформаційних технологій та захисту інформаційних ресурсів
Головний спеціаліст

Департамент стратегічного планування, економіки природокористування та екологічного менеджменту
Відділ екологічного менеджменту
Головний спеціаліст

Управління з питань європейської інтеграції та міжнародного співробітництва
Відділ європейської та євроатлантичної інтеграції
Провідний спеціаліст
Юридичне управління
Відділ нормативного регулювання
Головний юрисконсульт

Департамент екологічної безпеки та поводження з небезпечними хімічними речовинами та відходами
Відділ регулювання екологічної безпеки
Головний спеціаліст

Відділ атмосферного повітря
Провідний спеціаліст
Департамент біотичних, водних, земельних ресурсів та екомережі
Відділ землі
Головний спеціаліст
Відділ тваринного світу
Провідний спеціаліст
Фінансово-економічний департамент
Відділ планування та виконання бюджету
Провідний спеціаліст-економіст
Відділ оплати праці
Головний спеціаліст
Провідний спеціаліст
Відділ бухгалтерського обліку центрального апарату
Провідний спеціаліст
Відділ методології, бухгалтерського обліку та фінансової звітності
Головний спеціаліст

З умовами конкурсу та вимогами до конкурсантів можна ознайомитись під час подання документів. Документи на конкурс приймаються протягом місяця з дати опублікування оголошення за адресою: **03035, Київ-35, вул. Урицького, 35.**
Контактний телефон: 206-31-23 (кім.706).

РЕГІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІКО-ПРАВОВИЙ ЦЕНТР З ПИТАНЬ БАНКРУТСТВА
ДОГОВІР З МІНІСТЕРСТВОМ ЕКОНОМІКИ ТА З ПИТАНЬ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ ВІД 24.05.01 ЗА № 14

проводить навчальний курс
АРБІТРАЖНИЙ КЕРУЮЧИЙ
(розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор)
з 17 по 22 липня 2006 р.
та з 25 по 30 вересня 2006 р.
і надає повний комплекс юридичних послуг

ДО УВАГИ АРБІТРАЖНИХ КЕРУЮЧИХ
Всіх у кого термін дії ліцензії закінчується,
запрошуємо на переатестацію

Адреса: 03680, м. Київ, бульв. І. Лепсе 4, 2 поверх
(044) 495-21-19, 495-21-20
e-mail: arbiter@ukr.net http:www.arbiter.kiev.ua

До уваги покупців акцій та майна ВАТ «Запорізький арматурний завод» (код ЄДРПОУ 14309190)

Нерухоме майно та обладнання ВАТ «Запорізький арматурний завод» є обтяженим заставою на користь акціонерного товариства «Наш банк» у зв'язку з щим його відчуження та/або обтяження іншими зобов'язаннями без дозволу АТ «Наш банк» є незаконним. Особи, які придбають заставлене майно ВАТ «Запорізький арматурний завод» без дозволу АТ «Наш банк» є недобросовісними набувачами цього майна.
Ліквідатор АТ «Наш банк».

Ухвалою Господарського суду Одеської області (65058, м. Одеса, пр. Шевченка, 29) від 22.06.2006 р. по справі №7/62-06-1950 здійснено перехід від процедури ліквідації ТОВ «АІС» (м. Одеса, пр. Шевченка, 4, код 30047467) як відсутнього боржника до загальної процедури ліквідації, ліквідатором призначено Сафронову Світлану Володимирівну (ліцензія АА №783026 від 22.03.2004 р.).

Постановою господарського суду АР Крим від 06.06.2006 р. по справі №2-36/3871-2006 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура Ленінського Виробничого управління житлово-комунального господарства (АР Крим, смт. Леніно, вул. Комсомольська, 40-а, код ЄДРПОУ 03348287).

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Золотавін Олександр Олегович, 95023, м. Сімферополь, вул. Л. Шевцової, 33.

ВАТ «Сумський завод ГТВ», код 31162645.
До уваги акціонерів ВАТ «Сумський завод ГТВ»

Правління відкритого акціонерного товариства «Сумський завод ГТВ» повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, що відбудуться 18 серпня 2006 року о 9:00 за адресою: м. Суми, вул. Прикордонна, 47.

Реєстрація буде проводитися за місцем проведення зборів з 8:00 до 9:00.

Порядок денний:
1. Звіт правління про фінансово-господарську діяльність товариства за 2005 рік.
2. Основні напрямки роботи товариства в 2006 році.
3. Шляхи погашення дебіторської та кредиторської заборгованості.
4. Внесення змін та доповнень до статуту товариства.
5. Про розподіл прибутку або погашення збитків за 2005 рік.

Для реєстрації при собі мати:
- акціонерам - документ, що посвідчує особу;
- представникам акціонерів - доручення оформлене згідно законодавства та документ, що посвідчує особу.

До відома громадськості

ВАТ «Херсонська ТЕЦ», поштова адреса: 73015, м. Херсон, Бериславське шосе, 1. Телефон: (0552) 55-07-05, факс: (0552) 55-10-63, подало до Національної комісії регулювання електроенергетики України заяву про видачу ліцензії на здійснення підприємницької діяльності, пов'язаної з виробництвом теплової енергії на теплоелектроцентралях та установках з використанням нетрадиційних або поновлювальних джерел енергії на території України.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 23.05.2006 року порушено провадження у справі №23/241-б про банкрутство Українського науково-виробничого багатопрофільного концерну «Укрінвестбуд» (03680, м. Київ, провулок Радищева, 18, код ЄДРПОУ 30578253, п/р 26009000031001 в АТ «Індекс-Банк в м. Києві, МФО 300614).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Ковезу Андрія Івановича, ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України серії АА №668342 видана 24.10.2003 року, адреса: 03150, м. Київ, вул. Антоновича, 47-Б.

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

До відома громадськості

Державне підприємство «Лисичанська теплоелектроцентраль» звернулася до Національної комісії регулювання електроенергетики України з проханням про видачу ліцензії на здійснення підприємницької діяльності, пов'язаної з виробництвом теплової енергії на території України.

Поштова адреса: 93105, м. Лисичанськ-5, вул. Енергетиків, 98; телефон: 6-16-00 - комутатор: 3-50, 3-51. Факс: 6-16-83. E-mail: listec@zfc. lg. ua

---

05 червня 2006 року Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) порушено провадження у справі про банкрутство №5/156-06 сільськогосподарського акціонерного товариства «Самгородоцьке», код ЄДРПОУ 00384466 (с. Самгородок, Козятинський район, Вінницька область), банківські реквізити: рах. №260076227 в АППБ «Аваль», МФО 302247, код ЄДРПОУ 00384466.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Капітонова Віктора Вікторовича (ліцензія АА №630031 від 10.11.2003 р., м. Коростишів Житомирської обл., вул. Більшовицька, 109-а, кв. 12.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) по справі №13-106-Б ухвалою від 18.04.2006 р. порушена справа про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «РАНП» (31300, Хмельницька обл., Хмельницький р-н, село Осташки, вул. Затишна, 1; р/р 26006962480727 у КФ ПУМБ м. Києва, МФО 332755, ЄДРПОУ 31725468) та введений мораторій.

Ухвалою господарського суду Хмельницької області по справі №13-106-Б від 16.06.2006 р. введена процедура розпорядження майном та розпорядником майна призначений Матвійчук Денис Валентинович (ліцензія №271704; 87557, Донецька обл., м. Маріуполь, а/с 189).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

До відома громадськості

ЗАТ «Енергія-Новий Розділ», Львівська обл., м. Новий Розділ, вул. Грушевського, 37, тел.: (03261) 2-02-49, 2-44-87, подав до Національної комісії регулювання електроенергетики України заяву на видачу ліцензії з виробництва теплової енергії на теплоцентралях та установках з використанням нетрадиційних або поновлених джерел енергії за місцем здійснення заявленої діяльності: Львівська обл., м. Новий Розділ.

Ухвалою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул.. Шаумяна, 4) від 04.05.2006 р. порушено провадження у справі №25/97/06 про банкрутство Державного підприємства полімерних виробів "Медвироб", розташованого за адресою: 69076, м. Запоріжжя, вул. Новобудов, 7-А (код ЄДРПОУ - 19268981), р/р №2600000461001 в ЗФ АТ „Укрінбанк", м. Запоріжжя, МФО 313184.

Розпорядником майна призначено Плахотника О.О. (ліцензія АБ №216795 від 16.03. 2006 р.)ю Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення за адресою: м. Дніпродзержинськ, вул. Медична, 4, кв. 50-51.

Господарським судом Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 128) постановою від 21.06.2006 року по справі №6/28-5/19 Приватне підприємство «Укрпромресурс» (79000, м. Львів, вул. Дж. Вашингтона, 8; код ЄДРПОУ №31729572) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором ПП «Укрпромресурс» призначено Онушканича Ярослава Васильовича (ліцензія АБ №271689 від 06.02.2006 р., адреса: 79031, м. Львів, вул. Стрийська, 71-б, кв. 3).

Господарський суд Сумської області (40011, м. Суми, пр. Шевченка, 18/1) ухвалою від 18.05.2006 р. порушив справу №7/86-06 про банкрутство Білопільського комунального підприємства «Водоканал» (41800, Сумська обл., м. Білопілля, Червона площа, 27, код ЄДРПОУ 22983753, р/р 26000034700049 в АКБ «ПравексБанк», м. Київ, МФО 321983).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Наумову Ольгу Василівну (ліцензія серії АБ №216964 від 27.04.2005 року (адреса: 40012, м. Суми, вул. Харківська, 122, 3-й поверх).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

А Альфа·Банк

Доповнення до опублікованої річної фінансової звітності ЗАТ «Альфа-банк» в № 56 (3806) від 28.03.2006 р.

«Примітка «Рахунки довірчого управління» — банк не проводив операцй з рахунками довірчого управління»

Примітка 28. Потенційні зобов'язання банку
Примітка 28.1. Потенційні зобов'язання банку на кінець звітного 2005 року.

1. Розгляд справ в суді:
- порушені справи про банкрутство:
  ПП "Агробудпереробка"
- проводиться виконавче впровадження по поверненню кредиту з:
  фізичної особи Гринько Ю.Г.
  фізичної особи Мішанін О.В.
  фізичної особи Космін Н.А.
  ТОВ "Інтро-плюс"
  ВАТ "Агроекспорт
- порушена кримінальна справа по факту розкрадання коштів з використання пластикових карток, по фізичній особі Гуленчін О.О.
- порушені справи про стягнення заборгованості на користь Банку або з Банку за позовом Голосіївської районної Ради про стягнення заборгованості.

2. Зобов'язання, що пов'язані з кредитуванням:

Рядок 1	Найменування статті 2	Звітний 2005 рік 3
1	Гарантії надані	114
2	Зобов'язання з кредитування, що надані, з них:	613 269
2.1	Первинний строк погашення - до 1 року	297 504
2.2	Первинний строк погашення - більше 1 року	315 765
3	Акредитиви	2 031
4	Авалі	

Надана застава

№ з/п 1	Активи, надані під заставу 2	Сума 3
	Облігації "Енергоатома"	16 200
	Кошти на кореспондентському рахунку в НБУ	3 700
	Кошти, що обліковуються за операціями своп	174 086
	Усього	193 986

3. Активи у заставі, щодо яких передбачені обмеження, пов'язані з володінням, користуванням та розпорядженням ними, Банк не має.

4. Зобов'язання оперативного лізингу (оренди) на кінець 2005 року складають 10 755 тис. грн.

Так як Банк є лізингоодержувачем, майбутні мінімальні лізингові виплати за оперативним лізингом складаються із таких строків оренди:

менше 1 року	4 969 тис. грн.
від 1 року до 5 років	3 945 тис. грн.
більше 5 років	1 841 тис. грн.

Примітка 28.2. Потенційні зобов'язання банку на кінець попереднього 2004 року.

1. Розгляд справ в суді:
- порушені справи про банкрутство:
  СП "Кримзовніштранс"
  ТОВ "Інтро-плюс"
  СП "Українська автомобільна компанія"
- проводиться виконавче впровадження по поверненню кредиту з:
  фізичної особи Гринько Ю.Г.
  фізичної особи Мішанін О.В.
  фізичної особи Космін Н.А.
- порушена кримінальна справа по факту розкрадання коштів з використання пластикових карток, по фізичній особі Гуленчін О.О.
  проводиться виконавче впровадження по стягненню збитків з компанії "ВВ Імекс"

2. Зобов'язання, що пов'язані з кредитуванням

Рядок 1	Найменування статті 2	Попередній 2004 рік 3
1	Гарантії надані	208
2	Зобов'язання з кредитування, що надані, з них:	117 538
2.1	Первинний строк погашення - до 1 року	90 043
2.2	Первинний строк погашення - більше 1 року	27 495
3	Акредитиви	1 928
4	Авалі	-

Надана застава за попередній 2004 рік

№ з/п 1	Активи, надані під заставу 2	Сума 3
1	Облігації "Енергоатома"	30 578
2	Кошти на кореспондентських рахунках	3 700
3	Кошти, що обліковуються за операціями своп	94 536
	Усього	**128 814**

3. Активи у заставі, щодо яких передбачені обмеження, пов'язані з володінням, користуванням та розпорядженням ними, Банк не має.

4. Зобов'язання оперативного лізингу (оренди) на кінець 2004 року складають 3 726 тис. грн.

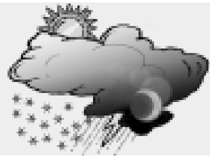
Так як Банк є лізингоодержувачем, майбутні мінімальні лізингові виплати за оперативним лізингом складаються із таких строків оренди:

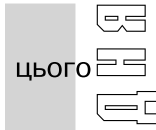
менше 1 року	439 тис. грн.
від 1 року до 5 років	5 216 тис. грн.
більше 5 років	2 428 тис. грн.

Голови Правління А.В. Волков
Головний бухгалтер Л.Б. Гладченко

Фінансова звітність в повному обсязі розміщена в мережі Інтернет на сайті ЗАТ «Альфа-банк» www.alfabank.com.ua

5 липня **в Україні мінлива хмарність, без опадів. Лише вдень місцями на півдні країни та в Карпатах короткочасні дощі, грози. Вітер північно-східний, 5—10 м/с, у Криму місцями пориви 15—20 м/с. Температура вночі 11—16°, на узбережжі морів до 18—20°, у східній частині місцями 8—10°; вдень 24—29°, у південних областях та на Закарпатті місцями 30—32°; у Карпатах вночі 4—9°, вдень 15—20°**

5 ЛИПНЯ

■ *1916. Не стало живописця Теофіла Копистинського.* ■ *1941. В УРСР прийнято постанову про організацію антифашистського підпілля.* ■ *1941. У Кракові гітлерівські власті заарештували Степана Бандеру й ув'язнили в концтаборі «Заксенхаузен».* ■ *1946. У Києві відкрито пам'ятник Леніну.* ■ *1986. У Москві розпочалися перші Ігри доброї волі, організовані з ініціативи американця Теда Тернера.* ■ *1991. Верховна Рада ухвалила закон про запровадження поста Президента України.* ■ *2005. В Антрациті (Луганська обл.) відкрито пам'ятник «Катюша» — 37 городянам, які дійшли до Берліна і розписались на рейхстазі.*

■ З ЖИТТЯ ЗІРКОВИХ

Джонні Депп хоче зіграти Гамлета

Джонні Депп мріє зіграти Гамлета на сцені якогось «малюсінького театру». В одному інтерв'ю 43-річний актор сказав, що на виконання цього бажання в нього залишилося кілька років, інакше йому залишиться тільки роль «батька Гамлета».

Про свою гамлетівську мрію Депп розповів після прем'єри фільму Гора Вербінськи «Пірати Карибського моря: скриня мерця», де він виконує роль капітана Джека Горобця. «У будь-якої кар'єри бувають злети і падіння. Не виключено, що мені доведеться влаштовувати спеціальні вистави за участю Джека Горобця біля великих магазинів», — зазначив актор.

Прем'єра «Скрині мерця», другого фільму з трилогії «Пірати Карибського моря», призначена в США на 7 липня 2006 року. У нас картина вийде в прокат у середині липня.

Перший фільм про пригоди капітана Джека Горобця — «Пірати Карибського моря: прокляття «Чорної перлини» — приніс Джонні Деппу номінацію на премію «Оскар», а творцям картини — 654 мільйони доларів касових зборів.

На секретарку Віку подають у суд!

Зйомки серіалу «Не родись вродлива» давно закінчено, а судові процеси тільки розпочинаються.

Співробітники організації «Мосміськтранс» образилися на серіал. А точніше, на секретарку Віку Клочкову. Героїня, залишившись без грошей, їде на роботу громадським транспортом. На її шляху — автобусний турнікет. Віка ніяк не могла зрозуміти, якою стороною в нього вставляти квиток. Вона злилася. Потім «видала»: «Що за дебіл це вигадав?»

Ця сцена і стала причиною образи «Мосміськтрансу». Вже готується судовий позов. А Юлія Такшина, котра зіграла Віку, розповіла, що в кожному дублі цієї сцени вона поводилася по-різному і турнікет лаяла по-різному. І дає скривдженим пораду: «З гумором нехай поставляться до цього, інакше з усіма у цьому житті доведеться позиватися».

Продюсер спродюсував день народження у Флоренції

2 липня кіно- і телепродюсерові Олександру Роднянському виповнилося 45 років. Його ім'я асоціюється з українським телеканалом «1+1», який, по суті, він створив.

Холдинг «СТС-медіа», генеральним директором якого є Роднянський, вперше в історії медіа-бізнесу на території пострадянських країн проходить процедуру IPO, розмістивши на американській біржі свої акції. Блокбастер Федора Бондарчука «9 рота», продюсером якого виступив знову ж Олександр Роднянський, став абсолютним рекордсменом касових зборів за підсумками 2005 року, а ще один його проект — молодіжна комедія «Пітер FM» — з лишком окупив власний бюджет.

А обновлений кінофестиваль «Кінотавр», співвласником якого є продюсер, другий рік поспіль збирає сильну конкурсну програму... На свій день народження Олександр, схоже, утік подалі від справ. Ювілей бізнесмен і продюсер відзначив в колі найближчих. Кажуть, тиждень відпустки він проведе у Флоренції.

Сторінку підготовлено за матеріалами і фотографіями інформагентств, інтернет-сайтів та власних кореспондентів.

Немає слів — такі гарні

■ ДИКТАТУРА МОДИ

Конкурс для молодих модельєрів «Кришталеві надії» (у рамках фестивалю «Кришталевий силует») відкрив свого колекцією епатажний московський дизайнер Єгор Зайцев. Досить несподіване для українського модника вбрання, звичайно, справило враження, підкреслило творчий і професійний рівень заходу, але аж ніяк не затьмарило роботи конкурсантів.

Більш як вісімдесят модельєрів, в основному студентів, що тільки починають свій шлях до модного Олімпу, представили на подіумі Лабораторії моди («Альта-центр») вельми зрілі й креативні роботи. Чого лишень варта майже філософська концепція моделі «Немає слів»: печатка на вустах, підвіски з кубиків і букв утворюють зашморг на шиї плюс повний думок головний убір **(на знімку)**! А дівчата-каравели пливли подіумом, одягнені в рожеві вітрила (міні-колекція «Арго»)! Знахідок чимало: екзотичні рюші-пера і розшиті квітами жупани, вечірні сукні і кумедні костюмчики, купальські мотиви у вбранні і східні шовкові кімоно... А поруч — яскравий і сміливий одяг для чоловіків. Одне слово, у вітчизняну моду влилася молода і талановита кров!

Ю. П.

Фото агентства «Прес-КІТ».

Пружина розкручується

Минулого тижня в Києві відкрито нову галерею сучасного мистецтва «Колекція». Її можна знайти на першому поверсі так званого «Замку на Паньківській». Це столітня будівля у стилі українського модерну на вулиці Паньківській — подібних споруд у столиці лише п'ять.

«Колекцію» облаштовано за високим стандартом. Обсяг інвестицій — півмільйона доларів. Для засновника галереї, київського бізнесмена Юрія Когутяка, це не перший мистецький проект, він вже вкладав кошти в серію мультимедійних дисків «Барви».

Нова галерея заявила, що сповідує західний підхід до проведення виставок та обслуговування клієнтів. Якщо не вдаватись у подробиці, це означає: виставляти тільки якісні роботи і виставляти їх якісно. Коли виставку супроводжує добрий каталог, після ознайомлення з яким ви почуваєтеся трохи мистецтвознавцем, — оце і є якість. На презентації виставки такий каталог був!

А відкрилася «Колекція» серією акварелей Юрія Іванченка —цікавого петербурзького художника українського походження. Виставка триватиме до кінця літа.

Христофор ГРУША.

Репродукція: акварель Юрія Іванченка «Бабка і пружина». Для початку — майже символічно...

«Х-Президенти» зняли «Наречену»

■ КЛІП

Нещодавно українська група «Х-Президенти» зняла кліп на ліричну пісню «Наречена» (автор — продюсер групи Валерій Куцевалов).

Режисер відео — Максим Паперник. На його рахунку робота із Софією Ротару, Кристиною Орбакайте, Максимом Галкіним, самою примадонною Аллою Пугачовою. В ролі нареченої виступила красуня модельного агентства «Карін», «Міс Україна—Всесвіт 2006» Інна Цимбалюк. Нареченим був телеведучий каналу «Інтер» Олексій Дівеєв-Церковний. Ну, а лідер групи Шушик (Сашко Куцевалов) зіграв «стару любов», до якої, власне, і втікає наречена просто із ЗАГСу.

Знімали кліп у столичному театрі «Сузір'я» і на березі озера. За сценарієм па-

рочка мала зображувати справжні почуття і цілуватися в кадрі. Інна соромилася, а от Шушик увійшов у роль...

Незабаром очікуємо презентації нового кліпу «Х-Президентів» і їхнього альбому «Поговоримо про любов».

Пісні, танці, моряки і мильні бульбашки

Минулого уїк-енду в Севастополі було спекотно і шумно. Не тому, що в розпалі курортний сезон. Цими днями місто відзначало річницю Військово-морських сил України.

Удень був офіціоз, а ввечері площа Нахімова перетворилася на концертний зал. Організатор заходу — Національний палац мистецтв «Україна» — привіз до міста моряків відомих українських виконавців. А його генеральний директор — Микола Мозговий спеціально до цієї події написав нову пісню про Україну і виконав її з хором моряків.

В акції брали участь метри вітчизняної естради: Павло Мрижук, Оксана Пекун, Василь Зінкевич. Виступали групи «XS», «Вхід у змінному взутті», «Триши». А на десерт публіці подали Наталю Могилевську, Гайтану і саму Тіну Кароль. Зі сцени звучали українські і російські пісні, а над площею майоріли прапори двох держав. Хоча вшановували цього дня наші ВМС. Усіх об'єднала музика. Та ді-джей Паша, котрий вів цей концерт. А після пісень були танці в мильних бульбашках. Організатори влаштували грандіозну дискотеку зі спеціальною установкою, що пускає мильні бульбашки. Тож місто не тільки повеселили, а й помили.

Настя ВАУЛІНА.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО**,
Анатолій **ГОРЛОВ**,
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА**,
Іван **ІЛЛЯШ**,
Світлана **ПИСАРЕНКО**,
Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

▸ Рукописів не повертаємо.

▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 131

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2495

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:

для довідок —	454-84-92;
телефакс —	234-72-54;
відділ реклами —	449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс —	449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

